

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

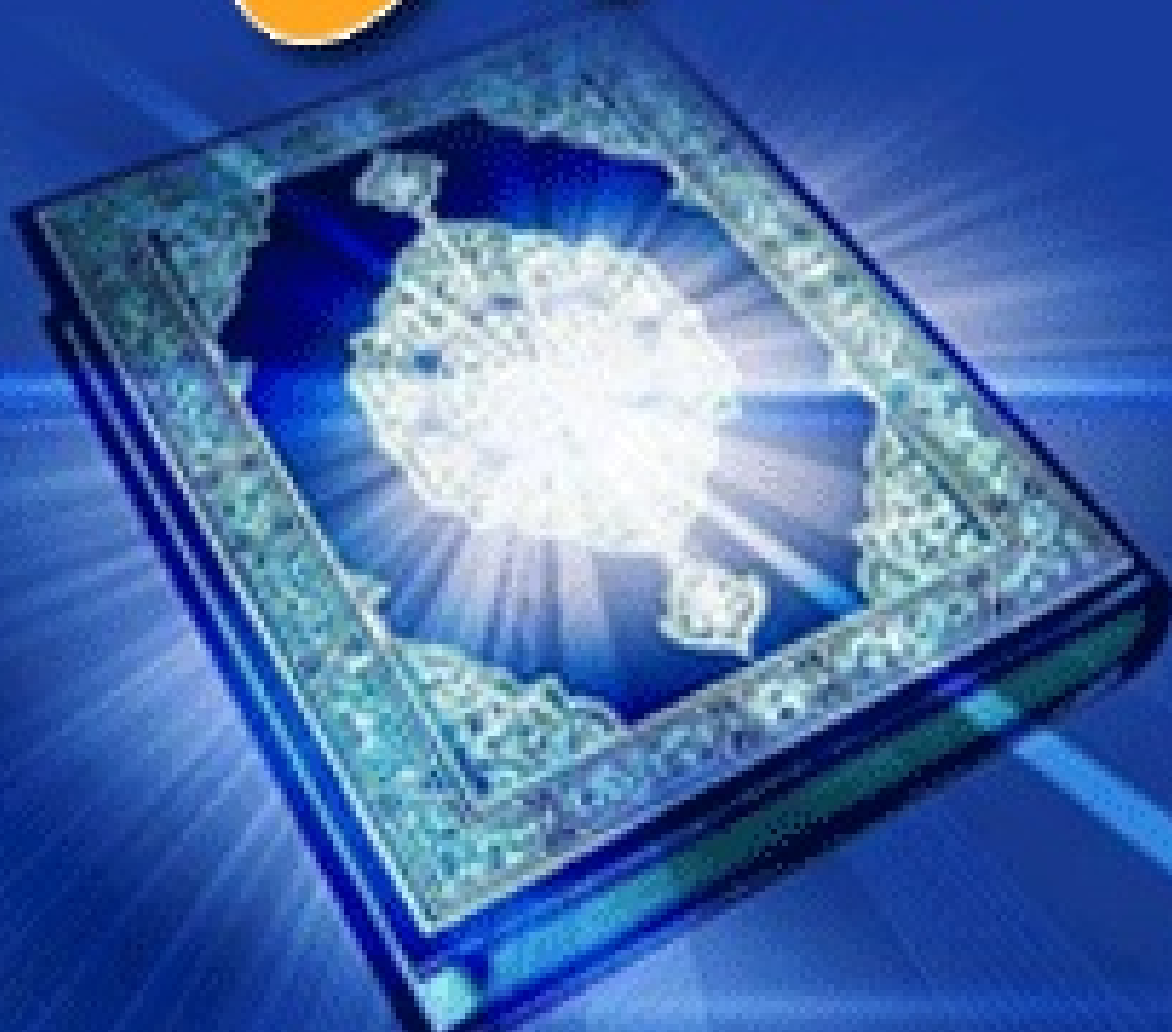
گامی

عمران
علیه السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

انوار از قرآن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انوار قرآن

نویسنده:

علی اشرف صادقی

ناشر چاپی:

علی اشرف صادقی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۱	انوار قرآن
۱۱	مشخصات کتاب
۱۱	ترجمه تک آیه ها
۱۱	سرآغاز
۱۱	الله جل جلاله
۱۱	الله جل جلاله
۱۲	سپاس و ستایش
۱۲	یگانگی
۱۲	دادگری
۱۳	توانایی
۱۳	خواست و اراده
۱۳	دانایی
۱۳	مهربانی و رحمت
۱۴	یاری
۱۴	فرمان
۱۴	پابندگی
۱۴	پیامبری و هدفهای آن
۱۴	پیامبری و هدفهای آن
۱۵	نام پیامبران در قرآن
۱۵	رسالت و خاتمیت
۱۵	اشاره
۱۵	بعثت رسول اکرم (ص)

۱۶	اخلاق پیامبر
۱۶	پیروی از او و درود بر او
۱۶	سیر شبانه و معراج
۱۷	روز وعده داده شده
۱۸	روز قیامت
۱۸	روز قیامت
۱۸	روز حساب
۱۸	سنجش اعمال
۱۹	نامه اعمال
۱۹	گواهی اعضا
۱۹	پاداش پرهیزکاران
۲۰	سزای ناسپاسان
۲۰	بهشت و اهل آن
۲۰	دوزخ و اهل آن
۲۰	فروع دین
۲۰	نماز
۲۱	روزه
۲۱	زکات و خمس
۲۱	حج
۲۲	جهاد
۲۲	امر به معروف و نهی از منکر
۲۲	دوستی با دوستان الله
۲۳	بیزاری از دشمنان الله
۲۳	آیین اسلام

۲۳	آیین اسلام
۲۳	ایمان
۲۴	پرهیزکاری
۲۴	پاکی عقیدت
۲۴	راستی
۲۴	توکل
۲۵	پناه بردن و چنگ در زدن
۲۵	بازگشت و آمرزش خواهی
۲۵	وفای به عهد
۲۶	امانتداری
۲۶	پایداری
۲۶	شکیبایی
۲۶	بخشش
۲۷	از کار بیهوده روی گرداندن
۲۷	کار نیک
۲۷	نیکوکاری
۲۸	کفر و بی ایمانی
۲۸	کفر و بی ایمانی
۲۸	شرک
۲۸	از دین برگشتن
۲۹	بازداشتن از راه الله و مسجدالحرام
۲۹	نفاق و دورویی
۲۹	خیانت
۲۹	نیرنگ و فریب

- گناه و سرکشی و زشتکاریها ۳۰
- دروغ گفتن و دروغ پنداشتن ۳۰
- رباخواری ۳۰
- زر و سیم اندوزی و دنیا دوستی ۳۱
- خست و رشک بردن ۳۱
- گردنفرازی و سرپیچی ۳۱
- خودنمایی ۳۱
- زیاده روی و ولخرجی ۳۲
- بدگمانی ۳۲
- جست و جو ۳۲
- بدگویی ۳۲
- سخن چینی ۳۲
- ریشخند ۳۲
- عیبجویی ۳۲
- سرزنش و لقب زشت دادن ۳۲
- تاکید بر دعا کردن ۳۳
- توضیح ۳۳
- دستور بر پناه بردن ۳۳
- دستور بر فرمانبرداری از الله و رسول و اولوالامر ۳۳
- دستور بر رعایت احترام مسجدها ۳۴
- تشویق بر جهاد ۳۴
- دستور بر عفو کردن و فرو خوردن خشم ۳۴
- دستور بر عدل و داد ۳۴
- دستور بر صلح و سازش ۳۵

- دستور بر درودگفتن و سلام کردن ۳۵
- دستور بر حجاب و پاکدامنی ۳۵
- سفارش درباره یتیمان و بیچارگان ۳۵
- فرمان بر نیکوکاری ۳۶
- دستور بر یاد الله ۳۶
- نهی از دست زدن به قرآن مگر برای پاکیزگان ۳۶
- نهی از پیروی شیطان ۳۷
- نهی از دوستی با کافران ۳۷
- نهی از همنشینی با استهزاکنندگان آیات الله ۳۷
- نهی از شرک ۳۸
- نهی از حرام خواری ۳۸
- نهی از قتل نفس ۳۸
- بایستگی اندرز ۳۹
- اشاره ۳۹
- زندگانی پاکیزه و خوش ۳۹
- زنده بودن شهیدان و جایگاه آنان ۳۹
- بهره مندی از چیزهای پاکیزه ۴۰
- پرهیز از چیزهای حرام ۴۰
- گردش در زمین و پندگرفتن از سرگذشت پیشینیان ۴۰
- پیرامون داراییها و فرزندان ۴۱
- حق پدر و مادر ۴۱
- دنیا و آخرت ۴۱
- یاوه سرایی و بازداشتن از راه الله ۴۱
- توضیح ۴۱

زیانکاری و زیانکاران ۴۲

نکوهش ۴۲

نیایشهای قرآنی ۴۴

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان ۴۴

انوار قرآن

مشخصات کتاب

سرشناسه: صادقی علی اشرف - ۱۳۲۰ عنوان و نام پدیدآور: انوار قرآن علی اشرف صادقی مشخصات نشر: علی اشرف صادقی [۱۳۷۱؟]. مشخصات ظاهری: [۶۳] ص شابک: بها: ۵۰۰ ریال وضعیت فهرست نویسی: فهرست نویسی قبلی یادداشت: عنوان روی جلد: انوار قرآن (ترجمه شرح و تفسیر عرفانی پنج سوره از قرآن کریم. یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس عنوان روی جلد: انوار قرآن (ترجمه شرح و تفسیر عرفانی پنج سوره از قرآن کریم. موضوع: تفاسیر عرفانی موضوع: تفاسیر شیعه - قرن ۱۴ رده بندی کنگره: BP۱۰۰/ص۲الف ۹ ۱۳۷۱ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۷۸ شماره کتابشناسی ملی: م ۷۱-۲۰۰۸

ترجمه تک آیه ها

از قرآن هرچه میسر می شود، بخوانید. کلمه الله برتر و بالاتر است. این قرآن به راهی که استوارترین راههاست، راه می نماید. ما از قرآن آنچه مایه بهبود و رحمت است برای مومنان فرومی فرستیم. (ای پیامبر) بگو: اگر آدمیان و پریان گرد آیند تا همانند این قرآن رباباورند، نمی توانند همانند آن را بیاورند. ما در این قرآن برای مردم از هرگونه مثلی زدیم، باشد که پند گیرند. اگر این قرآن را بر کوهی فرو می فرستادیم، بی شک آن را از بیم الله فروتن و از هم پاشیده می دیدی. این (قرآن) برای مردم بیانگر (حقایق) و برای پرهیزگاران رهنمود و اندرز است. این (قرآن) کتابی است با برکت که ما آن را فرو فرستاده ایم. از آن پیروی کنید و پرهیزکاری پیشه نمایید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید. ما قرآن را فرو فرستادیم و خود نگهدار آن خواهیم بود. سپاس و ستایش الله را که کتاب (آسمانی) را بر بنده خود فرو فرستاد و هیچ گونه کژی در آن نهاد. اینها آیه های کتاب حکمت آمیز است، برای نیکوکاران، مایه هدایت و رحمت است.

سرآغاز

۱ - به نام الله رحمان رحیم ۲ - سپاس و ستایش، الله را که پروردگار جهانیان است. ۳ - رحمان رحیم است. ۴ - مالک روز جزاست. ۵ - (بارالها) تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری می جویم. ۶ - ما را به راه راست هدایت فرما. ۷ - راه کسانی که به آنان نعمت عطا فرمودی نه خشم گرفته شدگان بر آنها و نه گمراهان.

الله جل جلاله

الله جل جلاله

- الله است و معبودی جز او نیست، زنده و پاینده است. - الله است و معبودی جز او نیست، نامهای نیکوتر ویژه اوست. - الله است و معبودی جز او نیست، مومنان باید بر الله توکل کنند و بس. - الله است و معبودی جز او نیست، به یقین در روز رستاخیزه که هیچ شکی در آن نمی باشد، شما را گرد خواهد آورد. چه کسی راستگوتر از الله است. - الله نور آسمانها و زمین است. - الله بهتر می داند که رسالت خویش را در کجا قرار دهد. - الله است آن که آسمانها و زمین را آفرید و از آسمان آبی فرو فرستاد، و به وسیله آن از میوه ها برای شما روزی بیرون آورد. - الله دوست و کار ساز کسانی است که ایمان آورده اند، آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون می برد. - الله است آن که شما را آفرید، آنگاه به شما روزی عطا فرمود، سپس شما را می میراند و پس از آن

زنده تان می گرداند. آیا در میان شریک‌هایی که شما (برای او می پندارید) کسی هست که چیزی از این کارها را بتواند انجام دهد. او منزّه است از آنچه (برایش) انباز قرار می دهند. - الله است آن که زمین را قرارگاه شما قرار داد و آسمان را برافراشت و شما را صورتگری کرد و صورتهایتان را نیکو گردانید و از چیزهای پاکیزه به شما روزی بخشید. - الله به بندگانش مهربان است و هر که را خواهد روزی دهد، او نیرومند و شکست ناپذیر است. - الله آفریننده همه چیز است و او بر هر چیز نگهبان است. - الله است که آفرینش را آغاز می کند، سپس آن را بازمی گرداند، پس از آن به سوی او باز گردانیده می شوید. - الله است که شما را آفرید درحالی که ناتوان بودید، پس از ناتوانی نیرو و توان بخشید، بعد از نیرومندی ناتوانی و پیری قرارداد، هر چه خواهد می آفریند و او دانا و توانا است.

سپاس و ستایش

- سپاس و ستایش، الله را که پروردگار جهانیان است - رحمان رحیم است. - سپاس و ستایش، الله را که نه فرزندی گرفته و نه در جهاننداری شریکی برای او می باشد و نه نیازمند بوده که (نیاز به) یاوری داشته باشد، او را به بزرگی بستای، بزرگ ستودنی. - سپاس و ستایش، الله را که آفریننده آسمانها و زمین است. - سپاس و ستایش، الله را که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، از آن اوست، و در جهان آخرت هم سپاس و ستایش برای اوست، او دانا و آگاه است. - سپاس و ستایش، الله را که این کتاب (آسمانی) را بر بنده خود فرو فرستاد و هیچ کژی در آن نهاد. - سپاس و ستایش، الله را، همان کسی که ما را بدین (راه) رهنمون شد و اگر الله، ما را راهنمایی نفرموده بود، ما خود، هدایت نمی یافتیم. - سپاس و ستایش، الله را که ما را بر بسیاری از بندگانش برتری بخشید. - سپاس و ستایش، الله را و درود بر بندگانش که (آنان را) برگزیده است. - سپاس و ستایش، الله را که اندوه را از ما ببرد، به راستی که پروردگار ما آمرزنده و سپاسدار است.

یگانگی

- معبود شما، معبود یگانه ای است که جز او هیچ معبودی نیست، رحمان رحیم است. - الله است که معبودی جز او نمی باشد، زنده پاینده است. - معبودی جز الله، که پیروزمند داناست، وجود ندارد. - اوست الله، آن که معبودی جز او نمی باشد، دانای نهان و آشکار، رحمان رحیم است. - معبودی نیست جز الله، یگانه پیروز. - منزّه است الله یگانه پیروز. - (ای پیامبر) بگو: معبود یکتا الله است - الله، پناه همه نیازمندان است - نه زاده و نه زاده شده است و هیچ کس او را همتانمی باشد. - (ای پیامبر) بگو: الله معبود یکتاست و من از آنچه برای او شریک قرار می دهید، بیزارم. - معبود شما، معبود یکتا - الله - می باشد، به (فرمان) او گردن نهید و فروتنان را مژده ده. - (ای پیامبر) بگو: من بشری همانند شما می باشم به من وحی می شود که معبود شما معبود یکتا - الله - است.

دادگری

- هر کس که کاری شایسته انجام دهد، به سود خود او می باشد و هر که بدی کند، به زیان خود اوست. پروردگارت به بندگان ستم روا نمی دارد. - برای آدمی چیزی جز حاصل تلاش او نیست و نتیجه کوشش او به زودی دیده می شود، سپس هر چه بیشتر به او پاداش داده خواهد شد. - الله، هیچ کس را تکلیف نکند مگر به اندازه توانش، به سود اوست هر چه انجام داده (از کارهای نیک) و به زیان اوست آنچه کرده (از کارهای بد). - الله، هیچ ستمی بر جهانیان روا نمی دارد. - به هر کس پاداش کردارش به تمامی داده شود و بر هیچ کسی ستم نرود. - الله به اندازه ذره ای ستم روا نمی دارد. - ترازوهای عدل و داد را در روز رستخیز می

گذاریم و به کسی هیچ ستمی نرود. - برای هر کس از (نتیجه) آنچه داده اند، درجه هایی است و به آنها (پاداش) کارهایشان تمام داده شود و بر آنها ستمی نخواهد رفت.

توانایی

- پاک و منزّه است آن که فرمانروایی به دست اوست و او بر هر کاری توانا است. - او راست فرمانروایی و او راست سپاس و ستایش و اوست بر هر کاری توانا. - فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست، از آن الله است و او بر هر کاری توانا است. - فرمانروایی آسمانها و زمین ویژه الله می باشد، زنده می کند و می میراند، و جز الله برای شما یار و یوری وجود ندارد. - آیا کسی که آسمانها و زمین را آفریده است، بر آفریدن مانند آنها توانا نیست. چرا. او آفریننده داناست. - الله، شما را از اندرون مادران، در حالی که چیزی نمی دانستید، بیرون آورد. و برای شما گوش، چشمها و دلها قرارداد، باشد که سپاسگزاری کنید. - آیا در زمین سیر و سفر نکرده اند تا فرجام کسانی را که پیش از آنها بودند، و از ایشان نیرومندتر بودند، بنگرند که چگونه بوده است و هیچ چیز، نه در آسمانها و نه در زمین از (حیطه قدرت) الله راه فرار ندارد، او همواره دانا و توانا است.

خواست و اراده

- الله به هر کس که بخواهد، حکمت عطا می فرماید و به هر کس که حکمت عطا شد، به او خیر فراوان داده شده است. - (ای پیامبر) بگو: بارالها. ای فرمانروای جهان هستی. به هر که خواهی فرماندهی بخشی و از هر که خواهی، فرماندهی بازستانی، هر که را خواهی، عزت دهی و هر که را خواهی، خوارسازی، همه خوبها به دست تو است، و تو بر هر کاری توانایی. - ای مردم. شما به الله نیازمندید و الله بی نیاز ستوده است - اگر بخواهد شما را می برد و آفریدگان جدیدی می آورد. - شما نمی خواهید مگر آنچه الله، که پروردگار جهانیان است، خواهد. - افزون بخشی به دست الله است، به هر کس خواهد ارزانی دارد، الله دارای فزون بخشی بسیار است. - الله آنچه را اراده کند از بین می برد یا پابرجای و استوار می دارد و اصل کتاب (لوح محفوظ) نزد او است.

دانایی

- به تحقیق دانش الله بر همه چیزها احاطه دارد. - معبود شما الله است، معبودی جز او نیست و دانش او، همه چیزها را دربر گرفته است. - او، الله است و معبودی جز او نیست، دانای نهان و آشکار است و رحمان رحیم. - الله، دانای ناپیداییهای آسمانها و زمین است و به آنچه در سینه ها نهفته است، آگاهی دارد. - اگر چیزی را آشکار نماید یا پنهانش دارید، بدانید که الله بر همه چیزها آگاهی دارد. - کلیدهای غیب نزد الله می باشد و هیچ کس جز او آنها را نمی داند، آنچه در خشکی و دریا است، می داند، هیچ برگی (از درختی) فرو نمی افتد مگر این که از آن آگاه است، هیچ دانه ای در تار و پودهای زمین و هیچ تر و خشکی نیست مگر این که در کتاب مبین [لوح محفوظ] ثبت شده است. - الله به آنچه پنهان می دارید و آنچه آشکار می سازید، آگاهی دارد. - الله، خیانت چشمها و آنچه را که سینه ها پنهان می دارند، می داند.

مهربانی و رحمت

- پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر فرموده است. - پروردگارتان مهربان و رحیم است. - الله نسبت به مردمان، مهربان و رحیم است. - الله نسبت به بندگان مهربان است. - او (الله) کسی است که بر بنده خود، آیه های روشنی فرومی فرستد تا شما را

از تاریکیها به سوی نور بیرون برد، به تحقیق الله به شما مهربان و رحیم است . - الله بهترین نگاهدارنده است و او رحم کننده ترین رحم کنندگان است . - پروردگار تو بی نیاز و صاحب رحمت است . - پروردگارشان آنان را به رحمت و خشنودی خویش و باغهایی (در بهشت)، که در آنها نعمتهای پایدار وجود دارد، مژده می دهد. - به فضل و رحمت الله است که (مومنان) باید شادمان شوند و این از هرچه گرد می آورند، بهتر است . - الله، مهربان و رحیم است .

یاری

- بدانید که الله، صاحب اختیار شماس است، چه نیکو صاحب اختیاری و چه نیکو یآوری . - آری . الله، صاحب اختیار شماس است، و او بهترین یاری دهنده ای است . - به الله پناه برید، او صاحب اختیار شماس است، چه نیکو صاحب اختیاری و چه نیکو یاری دهنده ای . - برای شما غیر از الله سرپرست و یآوری نمی باشد. - پیروزی جز از جانب الله پیروزمند حکیم نیست . - الله هر کس را بخواهد، با یاری خود تایید می کند. - اگر الله، شما را یاری دهد، کسی بر شما چیره نخواهد شد، و اگر شما را فرو گذارد، کیست که شما را پس از او یاری دهد. - ای کسانی که ایمان آورده اید. اگر الله را یاری دهید، یریتان می کند و گامهایتان را استوار می دارد. - الله هر کس را بخواهد، یاری می دهد، او پیروزمند رحیم است . - آنگاه که یاری الله و پیروزی فرا رسد و مردم را بینی که گروه گروه به دین الله در آیند، پس پروردگارت را با سپاس و ستایش به پاکی بستای .

فرمان

- همه فرمانها ویژه الله است . - آگاه باشید که آفریدن و فرمان، ویژه الله است، بزرگ و با عظمت است الله، پروردگار جهانیان . - فرمان الله از روی حساب و برنامه دقیقی است . - آری . همه فرمانها ویژه الله است . - فرمان گذشته و آینده، ویژه الله است . - فرمان الله چون برجیزی تعلق گیرد، گویدش باش، پس باشد. - چون به امری اراده فرماید، گویدش باش، پس باشد. - منزه است الله . چون به امری اراده فرماید، گویدش باش، پس باشد. - فرمان ما جز یک امر نیست مانند یک نظر انداختن . - الله بر فرمان خویش، چیره و توانا است . - الله فرمانش به انجام می رسد. - روزی که کسی برای کسی هیچ اختیاری ندارد در آن روز فرمان، ویژه الله است .

پابندگی

- الله است و معبودی جز او نیست، زنده و پابنده است . - الله برتر و پابنده تر است . - همه چیز نابود شونده است جز ذات پاک الله . - هرچه بر روی آن (زمین) است نابودشدنی است، و ذات باشکوه و ارجمند پروردگارت باقی ماندنی است . - بر زنده ای که هرگز نمی میرد، توکل کن . - الله، زنده پابنده است، معبودی جز او نیست .

پیامبری و هدفهای آن

پیامبری و هدفهای آن

- ما پیامبران خود را با دلایل آشکار فرستادیم و با آنان کتاب (آسمانی) و میزان را فرو فرستادیم تا مردم به داد و انصاف برخیزند. - مردم (در آغاز) امتی یگانه بودند، پس الله، پیامبران را نویددهنده و هشداردهنده برانگیخت، و با آنان کتاب را به حق فرو فرستاد تا میان مردم در آنچه باهم اختلاف داشتند، داوری کند. - ما پیامبران را جز نویددهنده و هشداردهنده نمی فرستیم، پس کسانی که

ایمان آورند و کار نیک انجام دهند، بیمی بر آنها نیست و نه اندوهگین شوند. - ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر آن که به فرمان الله از او فرمانبرداری شود. - ما هیچ پیامبری را جز به زبان قومش نفرستادیم تا (حقایق را) برای آنان روشن نماید. - بر پیامبر جز ابلاغ آشکار (وظیفه ای) نیست. - او (الله) پیامبرش را برای هدایت با دین حق فرستاد تا آن را بر همه دینها پیروز گرداند.

نام پیامبران در قرآن

- الله همه نامها را به آدم آموخت. - در کتاب آسمانی از ادریس یاد کن، او راست گفتار پیامبری بود. - ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را پیش از آن که عذابی دردناک بدیشان آید، هشدار ده. - به سوی قوم عاد، برادرشان هود را (فرستادیم)، گفت: ای قوم من. الله را بپرستید که برای شما معبودی جز او نمی باشد. - قوم ثمود فرستادگان را تکذیب کردند، آنگاه برادرشان صالح به آنان گفت: آیا پروا نمی کنید. من برای شما فرستاده ای امین می باشم. - ابراهیم، پیشوایی مطیع الله، و یکتاپرست و حق گرا بود و از مشرکان نبود، سپاسدار نعمتهای الهی بود، او را برگزید و به راه راست هدایت فرمود. - به لوط، حکمت و دانش عطا کردیم و او را از آن شهری که کارهای ناپسند می کردند، رهایی بخشیدیم. - و در کتاب آسمانی از اسماعیل یاد کن، او درست وعده و رسول و پیامبر بود. - اسحاق و یعقوب را به او (ابراهیم) عطا کردیم و در میان فرزندانش پیامبری و کتاب قرار دادیم. - به راستی که در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه های هدایت برای پرشش کنندگان بود. - ایوب را (به یاد آور) هنگامی که پروردگارش را ندا داد که مراسختی و گرفتاری فرا رسیده و تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی. - به سوی مدین برادرشان شعیب را (فرستادیم). او گفت: ای قوم من. الله را پرستش کنید، برای شما جز او معبودی نمی باشد. - ما بر موسی و هارون منت نهادیم و آن دو و قومشان را از اندوه بزرگ رهانیدیم. - اسماعیل و الیسع و ذوالکفل را به یاد آور که همه از نیکان بودند. - الیاس از پیامبران بود. - یونس از پیامبران بود. - ما به داود و سلیمان دانش عطا کردیم، آن دو گفتند: سپاس وستایش الله را که ما را بر بسیاری از بندگانش برتری بخشید. - جهودان گفتند، عزیزه پسر الله است. - ای زکریا. ما تو را به پسری که نام او یحیی است، مژده می دهیم. - عیسی، پسر مریم، گفت: ای بنی اسرائیل. من فرستاده الله به سوی شما می باشم. - تورات را که پیش روی من است، تصدیق می کنم و به پیامبری که بعد از من می آید، و نامش احمد است، بشارت می دهم. - محمد (ص)، جز فرستاده ای که پیش از او فرستادگانی (آمده و) گذشتند، نیست.

رسالت و خاتمیت

اشاره

- محمد (ص) پدر هیچ یک از مردان شما نیست ولی فرستاده الله و آخرین پیامبران است

بعثت رسول اکرم (ص)

- او (الله) کسی است که در میان مردم درس ناخوانده، فرستاده ای از خودشان برانگیخت تا آیات او را بر آنان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب (آسمانی) و حکمت به آنان بیاموزد، به تحقیق پیش از آن در گمراهی آشکار بودند. - الله بر مومنان احسان و نیکویی روا داشت که پیامبری از خودشان در میان آنان برانگیخت، تا آیات الهی را برایشان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد، به تحقیق پیش از آن در گمراهی آشکار بودند. - ای پیامبر. ما تو را گواه و مژده دهنده و هشداردهنده فرستادیم، و دعوت کننده به سوی الله به فرمان او و چراغی پرتوافکن. - او (الله) کسی است که پیامبر خود را برای هدایت با

آیین حق فرستاد تا آن را بر تمام ادیان پیروز گرداند.

اخلاق پیامبر

- (ای پیامبر) تو دارای خویی والا و بزرگوارانه هستی . - (ای پیامبر) . از پرتو رحمت الله با آنان نرم خویی نمودی ، و اگر درشت خوی و سخت دل بودی از پیرامون تو پراکنده می شدند . - در برابر مومنانی که تو را پیروی می کنند، مهربان و فروتن باش . - ما تو را جز منشا رحمت برای جهانیان نفرستادیم . - به راستی که پیامبری از میان خودتان به سوی شما آمده است که به رنج افتادنتان بر او گران و دشوار است و به هدایت شما علاقه مند و نسبت به مومنان مهربان و رحیم است . - محمد (ص) فرستاده الله است و کسانی که با او هستند، با کافران سرسخت می باشند و به یکدیگر مرحمت دارند.

پیروی از او و درود بر او

- به راستی که برای شما و برای کسی که به الله و روز بازپسین امید (و ایمان) دارد و الله را بسیار یاد می کند (رفتار و خصلتهای فرستاده الله ، سرمشقی نیکوست . - الله و فرشتگانش بر پیامبر درود می فرستند. ای کسانی که ایمان آورده اید. بر او درود فرستید و سلام گوئید، سلامی درخور و شایسته (به فرمانش به خوبی گردن نهید).

سیر شبانه و معراج

- پاک و منزّه است کسی که بنده اش را شبانگاهی از مسجد الحرام به سوی مسجد الاقصا، که پیرامون او را برکت داده ایم ، سیر داد تا از آیات خویش به او بنمایانیم ، او شنوا و بیناست . - سپس نزدیک شد و نزدیکتر شد تا به اندازه دو (سر) کمان یانزدیکتر، آنگاه آنچه را باید به بنده اش وحی نماید، وحی فرمود. قرآن کریم - سپاس و ستایش الله را که این کتاب (آسمانی) را بر بنده خود فرو فرستاد، و هیچ کژی در آن نهاد. - این است کتابی که هیچ تردیدی در آن روا نیست و راهنمای پرهیزکاران است . - ماه رمضان است که در آن قرآن فرو فرستاده شده ، راهنمایی برای مردم و نشانه های آشکاری از هدایت و جداکننده حق از باطل . - ما آن (قرآن) را در شب قدر نازل کردیم - و تو چه دانی شب قدر چیست . شب قدر از هزار ماه بهتر است - در آن (شب) فرشتگان و جبرئیل به اذن پروردگارشان برای هرکاری که مقرر شده فرود آیند، (آن شب) تا سپیده دم آکنده از صلح و سلامت است . - ما آن (قرآن) را به حق فرو فرستادیم و به حق هم فرود آمد و ماتو را جز مژده دهنده ، و هشداردهنده نفرستادیم . - آن (قرآن) فرو فرستاده پروردگار جهانیان است - روح الامین آن را فرود آورده است ، بر قلب [پاک] تو تا از هشداردهندگان باشی ، به زبان عربی آشکار و (وصف) آن در کتابهای پیشین آمده است . - به راستی که از جانب پروردگار برای شما نوری و کتابی روشنی بخش آمده است . - و این (قرآن) کتابی پربرکت است که ما آن را فرو فرستاده ایم ، پس از آن پیروی کنید و پرهیزکار باشید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید . - این (قرآن) بینایی بخش مردمان و مایه هدایت و رحمت برای اهل یقین است . - او (الله) کسی است که کتاب (قرآن) را بر تو فرو فرستاد، قسمی از آن آیات محکمت است . آنها اساس کتاب است و قسمی دیگر متشابهات است ، اما آنان که در دلهایشان شک وجود دارد، (کج اندیش اند) برای فتنه جویی و جستن تاویل آن (به میل خویش) از متشابه آن پیروی می کنند. و حال آن که تاویل آن را جز الله و راسخان در علم کسی نمی داند، (آنان که) می گویند همه از جانب پروردگار ماست و ما بدان ایمان داریم ، و سوای خردمندان کسی پند نمی گیرد . - بگو : اگر آدمیان و پریان گرد آیند تا به مانند این قرآن بیاورند، هرگز همانند آن را نتوانند آورد هر چند بعضی از آنها پشتیبان بعضی دیگر باشند . - بگو : اگر راست می گوئید، ده سوره پرداخته مانند آن بیاورید و در برابر الله هر که را می توانید (به یاری) بخوانید.

- اگر در آنچه بر بنده خویش فرو فرستاده ایم تردید دارید، یک سوره همانند آن بیاورید و یاوران خود را در برابر الله بر این کارفرا خوانید، اگر راست می گویند. - این قرآن به آیینی هدایت می کند که استوارتر است و مومنان را که کارهای شایسته انجام می دهند، مژده می دهد که برای آنها پاداشی بزرگ است. - ما برای مومنان از قرآن آنچه مایه بهبود و رحمت است فرومی فرستیم و بر ستمکاران جز زیان نمی افزاید. - کلام پروردگارت با راستی و درستی به انجام رسید و هیچ دگرگون کننده ای برای کلمات او نیست، و اوست شنوا و دانا. - کلمه الله برتر و بالاتر است و الله پیرومند و حکیم است. - اگر این قرآن را بر کوهی فرو می فرستادیم، بی شک او را از بیم الله فرو افتاده و از هم پاشیده می دیدی. امامت - ای پیامبر. آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده است، ابلاغ کن، و اگر نکنی، رسالت او را انجام نداده ای. - امروز دین شما را برایتان کامل گردانیدم و احسان خویش را بر شما تمام کردم و اسلام را برای شما آیین (جاودان) برگزیدم. - ولی شما تنها الله و پیامبر اوست و کسانی که ایمان آورده اند، همان کسانی که نماز برپای دارند و در حال رکوع زکات می دهند. - الله می خواهد که از شما اهل بیت هر پلیدی را دور گرداند و شما را پاک و پاکیزه سازد. - آنگاه که ابراهیم را پروردگارش به اموری چند بیازمود و او آنها را به انجام رسانید. فرمود: من تو را پیشوای مردم قرار دادم (ابراهیم) عرضه داشت: و از دودمانم، فرمود: عهد و پیمان من به آنان که ستمکار باشند، نمی رسد. - ای کسانی که ایمان آورده اید، اطاعت کنید الله را و فرمانبردار باشید پیامبر و صاحبان امر (پیشوایان دین) را. نیکوکاران وارثان زمین - اراده ما بر این قرار گرفته تا کسانی را که در زمین ناتوان شمرده می شدند، نعمت بخشیم، و آنان را پیشوایان (مردم) و وارثان (زمین) گردانیم. - مادر زبور بعد از ذکر (تورات) نوشته ایم که زمین را بندگان شایسته من به ارث خواهند برد. - به مردمی که ناتوان شمرده می شدند، خاورها و باخترهای آن سرزمین را، که در آنها برکت دادیم، به میراث بخشیدیم. - الله به کسانی از شما که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند، وعده داده است که آنان را در زمین جانشین (دیگران) گرداند، همچنان که کسانی را که پیش از آنان بودند جانشین پیشینیانشان گردانید و آیینی را که برای آنها پسندیده است، استقرار بخشید، و بعد از بیمناکیشان ایمنی عطا فرماید (تا) مرا پرستش کنند و چیزی را با من شریک قرار ندهند و هر که پس از این کفر ورزد، در زمره تبهکاران می باشد. - او (الله) کسی است که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاد تا آن را بر همه ادیان پیروز گرداند، هر چند مشرکان را خوشایند نباشد. مرگ و برزخ - هر موجود زنده ای چشمنده مرگ است، سپس به سوی ما باز گردانیده می شوید. - هر جاننداری چشمنده مرگ است و در روز رستاخیز پادشاهیتان به طور کامل به شما داده می شود. - هیچ کس جز به فرمان الله نمی میرد که آن سرنوشتی تعیین شده است. - بگو: همان مرگی که از آن می گریزند به سراغ شما می آید، سپس به سوی دانای نهان و آشکار باز گردانیده می شوید و به آنچه کرده اید آگاهتان می سازد. - بگو: فرشته مرگی که بر شما گمارده شده، جانتان را می گیرد، آنگاه به سوی پروردگارتان باز گردانیده می شوید. - هر کجا باشید، مرگ شما را درمی یابد، اگرچه در دژهای استوار بلند باشید. - سكرات مرگ به راستی در رسید و این همان است که از آن گریزان بودی. - فرارویشان عالم برزخ است تا روزی که برانگیخته شوند.

روز وعده داده شده

- بگو: الله است که شما را زندگی می بخشد، پس می میراند و سپس همه را در روز رستاخیز، که تردیدی در آن نیست، گردمی آورد. - بی تردید رستاخیز آمدنی است و شکی در آن نیست ولی بسیاری از مردم باور نمی دارند. - سوگند به آسمان که دارای برجهاست، و به روز وعده داده شده. - بی تردید وعده الله حق است، زنهاری که زندگانی دنیا شما را نفریبید. - بی تردید رستاخیز آمدنی است و شکی در آن نیست، و الله کسانی را که در گورها آرمیده اند، برمی انگیزد. - در صور دمیده شود، این است روز وعده های عذاب. - گویند: ای وای بر ما، چه کسی ما را از آرامگاهمان برانگیخت، این است همان وعده آفریدگار

رحمان و پیامبران راست می گفتند. - آنان را رها کن تا در یاوه گویی خود فرو روند و سرگرم گردند تا آن روزی را که بدان وعده داده می شود، دیدار کنند. - وای بر کسانی که کفر ورزیدند از آن روزی که وعده داده شده اند. - پروردگارا. آنچه را که به وسیله فرستادگانت به ما وعده فرموده ای به ما عطا فرما، و ما را روز رستاخیز رسوا و خوارمگردان ، که تو خلف وعده نخواهی نمود. رستاخیز - روزی که کوهها را به حرکت در می آوریم و زمین را آشکارمی بینی و همگان را برمی انگیزیم و هیچ یک از آنها را فروگذار نخواهیم کرد. - روزی که زمین بشکافتد و آنها با شتاب بیرون آیند، این برانگیختنی است که بر ما آسان است . - بدانید که به سوی الله برانگیخته می شوید. - بگو: الله کسی است که شما را در زمین پدید آورد و به سوی او برانگیخته می شوید. - اگر بمیرید یا کشته شوید سرانجام به سوی الله برانگیخته می شوید. - هر کس که از پرستش الله سرپیچی و گردنکشی نماید همه رابه نزد خویش برمی انگیزد. - روزی که همه را برانگیزیم ، آنگاه به کسانی که شرک ورزیدند، گوئیم : کجایند آن شریکانتان که می پنداشتید. - روزی که پرهیزکاران را چون مهمانان گرامی به سوی پروردگار رحمان فراهم آوریم ، و تباہکاران را تشنه کام به سوی دوزخ برانیم .

روز قیامت

روز قیامت

- الله ، روز قیامت در مورد آنچه با یکدیگر در آن اختلاف داشتید، داوری خواهد کرد. - روزی که الله همه آنان را برمی انگیزد و به آنچه کرده اند آگاهشان می سازد، الله آن را برشمرده است و حال آن که آنها آن را فراموش کرده اند، و الله بر هر چیزی گواه است - روزی که رویهایی سپید باشد و رویهایی سیاه ، اما آنان که رویهایشان سیاه باشد (گویندشان :) آیا پس از ایمان آوردنتان کافر شدید. پس بچشید عذاب را به سزای آن که کفر می ورزیدید - واما آنان که رویهایشان سپید باشد در رحمت الله جاودانه اند. - روزی که نه مال سودی بخشد و نه پسران . - روزی که آدمی از برادرش ، از مادرش و پدرش ، از همسرش و پسرانش می گریزد، در آن روز، هر کسی از آنان را کاری است که او را از دیگران باز می دارد. - روزی که همه آشکار گردند، چیزی از آنان بر الله پوشیده نباشد. امروز فرمانروایی از آن کیست . از آن الله ، یکتای پیروز.

روز حساب

- مردم را (هنگام رسیدگی به) حسابشان نزدیک شده و ایشان دربی خیری روی گردانند. - اگر آنچه در دلهای خود دارید، آشکار یا پنهان نمایید، الله شمارا به آن محاسبه می کند. - کسانی که از راه الله گمراه می شوند به سزای آن که روز حساب را فراموش کرده اند، عذابی سخت خواهند داشت . - بی تردید بازگشت آنان به سوی ماست و آنگاه حساب آنان باماست . - الله هر کس را آنچه انجام داده جزا دهد، همانا که الله ، سریع الحساب است . - این است آنچه برای روز حساب به شما وعده داده می شد. - امروز ستمی وجود ندارد، همانا که الله ، سریع الحساب است . - الله است که حکم می کند، برای حکم او باز دارنده ای نیست ، او سریع الحساب است . - به هر کس (پاداش) دستاوردش به تمامی داده شود و به آنان ستمی نرسد. - پروردگارا. روزی که حساب برپا می شود، بر من و پدر و مادرم و بر مومنان بیخشی .

سنجش اعمال

- ترازوهای دادگری را در روز رستاخیز می نهیم ، پس هیچ کس را چیزی ستم نمی رسد و اگر (عملی) هموزن دانه خردلی

باشد، آن را می آوریم و کافی است که ما حسابرس باشیم . - در آن روز سنجش (اعمال) تحقق می یابد، پس هر کس سنجیده های او سنگین باشد آنان رستگاران اند، و هر کس سنجیده هایش سبک باشد، کسانی اند که به خود زیان رسانیده اند چون به آیات ما ستم روا داشته اند. - هر کس که سنجیده هایش سنگین باشد، در حال و وضع خوشی خواهد بود. - هر کس که سنجیده هایش سبک باشد، جایگاهش دوزخ است، و توجه دانی که آن چیست. آتشی است سوزنده. - آنان (کافران) کسانی می باشند که آیات پروردگارشان و لقای او را انکار کردند، پس کارهایشان تباه شد و روز رستاخیز برای آنها رنج و ارزشی نخواهیم نهاد.

نامه اعمال

- ما همه چیز را در نوشته ای به شمار آوردیم . - سرنوشت هر انسانی را به گردن او آویخته ایم و روز قیامت برای او نامه اعمالی، که آن را گشوده می بیند، بیرون می آوریم (به او گوئیم): کارنامه ات را بخوان، کافی است که امروز خودت حسابرس خویش باشی. - کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شود به زودی حساب او را برسد حسابی آسان. - کسی که نامه اعمالش از پشت سرش به او داده شود، هر چه زودتر نابودی (خویش) آرزو کند و در آتش افروخته در آید. - نامه اعمال را به میان آورند، آنگاه تباہکاران را از آنچه در آن است بیمناک بینی، و گویند: وای بر ما. این چه نامه ای است که هیچ کوچک و بزرگی را فروگذار نکرده و همه چیز را برشمرده است و آنچه را انجام داده اند حاضر یابند، پروردگار تو به هیچ کس ستم روا ندارد.

گواهی اعضا

- امروز (روز رستاخیز) بر دهنهای آنها مهر نهیم، و درباره آنچه می کردند، دستهایشان با ما سخن گویند و پاهایشان گواهی دهند. - روزی که زبانها و دستها و پاهایشان به آنچه می کردند بر (زیان) آنها گواهی دهند. - روزی که دشمنان الله به سوی آتش گرد آورده و تقسیم شوند - چون بدان رسند گوششان و چشمهایشان و پوستهایشان به آنچه می کرده اند به (زیان) آنها گواهی می دهند - به پوستهایشان گویند: چرا به (زیان) ما گواهی دادید گویند: ما را الله، که هر چیزی را گویا ساخته، به سخن در آورده است و اوست که نخستین بار شمارا بیافرید و به سوی او باز گردانیده می شوید - شما اگر گناهانتان را پوشیده می داشتید نه بدین جهت بود که از شهادت گوش و چشمها و پوستهایتان بیم داشتید. بلکه گمان می کردید که الله بسیاری از آنچه را که انجام می دهید، نمی داند، و این بود پندارتان که به پروردگار خود گمان می بردید، شما را هلاک کرد و از زیانکاران شدید.

پاداش پرهیزکاران

- برای پرهیزکاران در نزد پروردگارشان بهشتهای پرنواز و نعمت است. - این همان بهشتی است که به هر یک از بندگانشان که پرهیزکار باشند، عطا می کنیم. - پرهیزکاران را سرانجامی نیکوست - بهشتهای جاویدان که درهای آنها به رویشان گشوده است. - پرهیزکاران در بهشتها و در ناز و نعمت می باشند - به آنچه پروردگارشان به آنان عطا فرموده شادمان اند و پروردگارشان آنها را از عذاب دوزخ مصون داشته است. - کسانی که از پروردگارشان پروا داشته اند، برایشان بوستانهای بهشتی است که از زیر (درختان) آنها نهرها روان است، در آن جاودانه بمانند، (این) پذیرایی از جانب الله است و آنچه نزد الله می باشد برای نیکوکاران بهتر است. - کسانی که از پروردگارشان پروا کرده اند، گروه گروه به سوی بهشت برده شوند تا آنگاه که بدانجا

رسند، درهایش گشوده شود و نگهبانان آن به آنان گویند: سلام بر شما، (این نعمتها) گوارایتان باد، به بهشت داخل شوید و جاودانه بمانید.

سزای ناسپاسان

- از آتشی که آتشگیره آن، مردمان و سنگها هستند، و برای کافران مهیا گشته، بپرهیزید. - الله، گردآورنده همه منافقان و کافران در دوزخ است. - در روز رستاخیز آنان را کور، لال و کر، به رو در افتاده برانگیزیم، جایگاهشان دوزخ است. هر بار که آتش فرو نشیند، شراره ای (تازه) برایشان می افزایم. این سزای آنان است زیرا آیات ما را انکار کردند و گفتند: آیا چون استخوانهای پوسیده، خرد و خاک شدیم، در آفرینشی جدید برانگیخته خواهیم شد. - کسانی که کافر شدند گروه گروه به سوی جهنم رانده می شوند، چون بدان رسند درهای آن گشوده شود، نگهبانانش به آنان گویند: آیا فرستادگانی از خودتان بر شما نیامدند که آیات پروردگارتان را بر شما بخوانند و شما را از مشاهده این روزتان هشدار دهند. گویند: چرا، ولی فرمان عذاب بر کافران مسلم شده است - گفته شود: از درهای جهنم داخل شوید در آن جاودانه بمانید چه بد است جایگاه گردنکشان.

بهشت و اهل آن

- آن کس که از ایستادن در پیشگاه پروردگارش بیمناک باشد و نفس را از هوی و هوس باز دارد، بهشت جایگاه اوست. - الله به مردان و زنان با ایمان بوستانهایی را نوید داده است که از زیر (درختان) آن نهرها روان است، در آن جاودانه خواهند بود، و جایگاههای پاک و پاکیزه در بهشتهای جاودان و خشنودی الله از همه برتر و بزرگتر است، این است رستگاری بزرگ. - کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند، بزودی آنان را در بوستانهایی از بهشت وارد می کنیم که نهرها از زیر (درختان) آن روان است، جاودانه در آن خواهند ماند، وعده الله حق است، و چه کسی در گفته هایش از الله راستگوتر است. - کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند، بهترین آفریدگان اند، پاداش آنان نزد پروردگارش بوستانهای بهشت جاویدان است که از زیر (درختان) آنها نهرها روان است همیشه در آن می مانند، الله از آنها خشنود است و (آنان) از او خشنود، این برای کسی است که از پروردگارش بترسد. - بر اعراف مردانی هستند که همه را از سیمایشان می شناسند، بهشتیان را ندا می دهند که: سلام بر شما.

دوزخ و اهل آن

- آن کس که طغیان و سرکشی کرد و زندگی دنیا را (بر آخرت) ترجیح داد، جایگاه او دوزخ است. - کسانی که کافر شده اند، آتش دوزخ برای آنهاست، فرمان مرگ آنها صادر نمی شود تا بمیرند و نه عذاب آن از ایشان کاسته شود، هر ناسپاسی را چنین کیفر دهیم - آنها در آن جا فریاد بر آورند: پروردگارا، ما را بیرون بیاور تا کار شایسته غیر از آنچه می کردیم انجام دهیم. (گوییم): آیا شما را چندان عمر ندادیم که در آن مدت هر که پندپذیر است پند گیرد. برای شما هشدار دهنده آمد، پس بچشید که ستمکاران را هیچ یآوری نمی باشد. - دوزخ کمینگاهی است و بازگشتگاهی برای سرکشان - روزگاران در آن به سر برند، در آن خانه چیز خنکی چشند و نه نوشیدنی گوارا. - آن کس که در آتش دوزخ در آید - در آن نه می میرد و نه زندگی می یابد.

فروع دین

نماز

- آنان که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند و نماز را برپاداشتند و زکات را پرداختند، پاداششان نزد پروردگارشان است و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند. - کسانی هستند که چون در زمین به آنها توانایی بخشیم، نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند، و به کارهای پسندیده و امی دارند و از کارهای ناشایست باز می‌دارند. - آنان که نماز را برپا می‌دارند و از آنچه روزیشان داده ایم انفاق می‌کنند، به تحقیق که آنها ایمان دارند برای آنان نزد پروردگارشان درجات و آمرزش و روزی کرامت خواهد بود. - نماز را برپا دار که نماز از کارهای زشت و ناشایست باز می‌دارد و یاد الله (از هر کاری) برتر است و الله آنچه می‌کنید، می‌داند. - نماز را برپا دارید که نماز بر مومنان وظیفه‌ای ثابت و معین مقررگشته است.

روزه

- ای کسانی که ایمان آورده‌اید. روزه بر شما مقرر شده است، همان گونه که بر کسانی که پیش از شما بودند مقرر شده بود، باشد که پرهیزکاری پیشه کنید. - ماه رمضان ماهی است که در آن قرآن فرو فرستاده شده است، راهنمایی برای مردم و نشانه‌های روشنی از رهنمودها و جداکننده حق از باطل، پس هر کس از شما، که این ماه را در حضر باشد، باید روزه بدارد و کسی که بیمار یا در سفر بود باید تعدادی از روزهای دیگر (روزه بدارد)، الله برای شما آسانی می‌خواهد و دشواری روا نمی‌دارد. - اگر بدانید روزه گرفتن برای شما بهتر است. - مردان و زنان روزه دار، و مردان و زنان پاکدامن، و مردان و زنانی که الله را فراوان یاد می‌کنند، الله برای همه آنان آمرزش و پاداشی بزرگ مهیا ساخته است. - از صبر (روزه) و نماز یاری بجوید و آن جز بر فروتنان گران می‌آید.

زکات و خمس

- به راستی که مومنان رستگار شدند، آنان که در نمازشان فروتنی دارند و آنها که از بیهوده روی گردانند - و کسانی که زکات می‌پردازند. - نماز را برپا دارید، و زکات را بپردازید و با نماز گزاران نماز بگذارید. - نماز را برپا دارید، و زکات را بپردازید، هر خیر و خوبی که برای خود پیش فرستید، آن را نزد الله متعال خواهید یافت، الله به آنچه می‌کنید بیناست. - رحمت من همه چیز را فراگیر است و به زودی آن را برای کسانی که پرهیزکاری می‌کنند و زکات می‌پردازند و به آیات مایمان می‌آورند، برقرار می‌دارم. - آنچه از زکات برای خشنودی الله می‌پردازید، دارای پاداشی مضاعف خواهد بود. - وای بر مشرکان. همان کسانی که زکات نمی‌پردازند و هم آخرت را باور ندارند. - بدانید از هر غنیمی که به دست آورید، پنج یک آن برای الله و پیامبر و خویشاوندان (پیامبر) و یتیمان و بینوایان و واماندگان در راه است.

حج

- نخستین خانه‌ای که برای (عبادت) مردم قرار داده شده در سرزمین مکه است، مایه برکت و منشا هدایت جهانیان است، در آن نشانه‌هایی روشنی (از جمله) مقام ابراهیم است، و هر که در آن در آید در امان است و برای الله زیارت آن خانه بر مردم واجب است (البته) کسی که توانایی رفتن به سوی آن دارد، و هر که کفر ورزد (انکار و ترک نماید) (بداند که) الله از جهانیان بی‌نیاز است. - چون برای ابراهیم جای خانه را مهیا ساختیم (بدو گفتیم): چیزی را با من شریک قرار مده و خانه‌ام را برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان و سجده کنندگان (از هر آلودگی) پاکیزه گردان. - در میان مردم برای (انجام مناسک) حج ندا در ده تا پیاده و سوار بر شتران باریک میان از راههای دور به سوی تو آیند. - الله، کعبه بیت الحرام را مایه قوام

(دین و دنیای) مردم قرار داده است. - صفا و مروه از شعایر الله است, پس هر که حج خانه یا عمره گزارد مانعی ندارد که میان آن دو سعی به جا آورد و هر کس کار نیکی با رغبت انجام دهد, پروردگار سپاسدار و داناست. - چون از عرفات کوچ نمودید, الله را در مشعر الحرام یاد کنید, همان گونه که شما را رهنمون گردید, او را یاد نمایید. - چون مناسک حج خود را انجام دادید, الله را به یاد آورید. - کسانی که کفر ورزیدند و (مردم را) از راه الله و مسجد الحرام, که آن را برای همه مردم یکسان قرار دادیم, چه کسانی که مقیم آن جا, هستند و چه آنها که از نقاط دور می آیند باز می دارند و هر که در آن جا ستم روا دارد, او را عذابی دردناک می چشانیم. - چرا الله, آنها را عذاب نکند در حالی که (مردم را) از (زیارت) مسجد الحرام باز می دازند ایشان (سزاوار) تولیت آن نمی باشند, متولیان آن جز پرهیزگاران نمی توانند باشند ولی بیشترشان نمی دانند.

جهاد

- کسانی که در راه ما جهاد و کوشش کنند, راههای خود را به آنان رهنمون می شویم و بی گمان الله با نیکوکاران است. - در راه الله چنان که حق جهاد (در راه) اوست جهاد کنید. - الله جان و مال مومنان را در ازای بهشت از آنان خریداری کرده است, همان کسانی که در راه الله کارزار می کنند, می کشند و کشته می شوند. این وعده حقی است برعهده او که در تورات وانجیل و قرآن ذکر فرموده, و چه کسی از الله به عهد خویش وفادارتر است. پس با این دادوستدی که کرده اید, شادمان باشید, و این همان رستگاری و کامیابی بزرگ است. - الله, کسانی را که با مال و جان خود جهاد می کنند به مرتبتی برخانه نشینان برتری بخشیده و همه را الله وعده (پاداش) نیکوداده است و جهادگران را بر خانه نشینان به پاداشی بزرگ برتری عطا فرموده است. - هر کس (در راه حق) بکوشد به سود خود کوشیده است چون الله از همه جهانیان بی نیاز است.

امر به معروف و نهی از منکر

- شما بهترین امتی هستید که در میان مردمان پدیدار شده اید, به کارهای پسندیده فرمان می دهید و از کارهای زشت باز می دارید و به الله ایمان دارید. - باید از میان شما گروهی باشند که به نیکی بخوانند, به کارهای پسندیده فرمان دهند, از کارهای زشت و ناپسند باز دارند و آنان رستگاران اند. - مردان با ایمان و زنان با ایمان دوستدار و یار و یاور یکدیگرند, به کارهای شایسته فرمان می دهند و از کارهای ناشایست باز می دارند, نماز را برپا می دارند, زکات می دهند و از الله و پیامبر اطاعت می کنند, آنان اند که الله به زودی مورد رحمت خویش قرارشان خواهد داد, الله متعال, پیروزمند حکیم است. - (یاران الله) کسانی هستند که هر گاه در زمین به آنها توانایی بخشیم, نماز برپا می دارند, زکات می دهند و به نیکیها فرمان می دهند از پلیدیها باز می دارند, فرجام کارها از آن الله است. - نماز را برپا دار و به نیکیها فرمان ده و از بدیها باز دار و در برابر گرفتاریهایی که برای تو پیش می آید, شکیباش که این از امور قطعی و لازم است.

دوستی با دوستان الله

- مردان مومن و زنان مومن دوست (یار و یاور) یکدیگرند. - هر کس الله و فرستاده او و کسانی را که ایمان آورده اند دوست بدارد (پیروز است زیرا) حزب الله پیروز شونده است. - گروهی را نیابی که به الله و روز بازپسین ایمان داشته باشند و با کسانی که با الله و فرستاده او دشمنی و مخالفت می ورزند, دوستی کنند, اگر چه پدران یا پسران یا برادران یا خویشاوندانشان باشند, اینان کسانی اند که (الله) در دلهايشان ایمان را جایگزین ساخته و آنان را به روحی از جانب خویش تایید فرموده است و ایشان را به بوستانهای بهشت که از زیر (درختان) آن جویهایی روان است, در آورد و در آن جاودان بمانند. (الله) از آنان

خشنودمی باشد و آنان از الله خشنوداند. اینان حزب الله می باشند، بدانید که حزب الله رستگاران اند. - ای کسانی که ایمان آورده اید. افرادی را که دین شما را به ریشخند و بازی می گیرند، چه از کسانی که پیش از شما بدیشان کتاب داده شده و چه از کافران دوست نگیرید، و اگر ایمان دارید از الله پروا داشته باشید.

بیزاری از دشمنان الله

- ای کسانی که ایمان آورده اید. کافران را به جای مومنان دوست نگیرید. آیا می خواهید دلیلی آشکار به زیان خود در پیشگاه الله قرار دهید. - ای کسانی که ایمان آورده اید. دشمن من و دشمن خود را به دوستی نگیرید، شما با آنان اظهار محبت می کنید و حال آن که ایشان به آنچه از حق برای شما آمده کفر ورزیده اند. - مومنان نباید که کافران را به جای مومنان به دوستی برگزینند و هرکس چنین کند، از (لطف و ولایت) الله بی بهره است. - ای کسانی که ایمان آورده اید. یهودیها و مسیحیان را که (درمقابل با شما) دوست و هوادار یکدیگرند به دوستی نگیرید و هرکس از شما آنها را به دوستی گزیند از آنان است. - ای کسانی که ایمان آورده اید. اگر پدرانتان و برادرانتان کفر را بر ایمان ترجیح دهند به دوستی نگیرید، و هرکس که آنها را به دوستی برگزیند، در زمره ستمکاران می باشد.

آیین اسلام

آیین اسلام

- دین (واقعی) در نزد الله (تنها) اسلام است. - هرکس که دینی غیر از اسلام اختیار کند، هرگز از او پذیرفته نمی شود و او در آخرت از زیانکاران است. - کسی را که الله هدایتش را خواهد، سینه او را برای (پذیرش اسلام) گشاده گرداند. - آیا کسی که الله سینه اش را برای اسلام گشاده و برخوردار از نوری از جانب پروردگارش می باشد (همانند فرد گمراه وسخت دل است). پس وای بر آنان که از سخت دلی یاد الله نمی کنند. آنان در گمراهی آشکار می باشند. - ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی و بلکه یکتاپرستی مسلمان بود و از مشرکان نبود. - کیست نیکو گفتارتر از آن که به سوی الله دعوت می کند و کارنیک و شایسته انجام می دهد و می گوید من از اسلام آورندگانم. - امروز دین شما را به کمال رسانیدم و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را دین شما برگزیدم.

ایمان

- الله سرپرست و دوستدار کسانی است که ایمان آورده اند، آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون می برد. - اگر ایمان داشته باشید، بر همگان برتری دارید. - به راستی که مومنان رستگاران اند، همانان که در نمازشان فروتنان اند، و آنان که از (هرچیز) بیهوده روی گردان می باشند. - کسانی که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند، پروردگارش آنان را در پرتو ایمانشان هدایت می فرماید. - مومنان همان کسانی هستند که چون الله یاد شود، دلهایشان ترسان گردد و چون آیات او بر آنان خوانده شود، بر ایمانشان بیفزاید و بر پروردگارش توکل نمایند. - هرکس که به الله و روز بازپسین ایمان داشته باشد و کارشایسته انجام دهد، پاداش آنان نزد پروردگارش است نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند. - کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند، باغهای بهشت جایگاه پذیرایی آنهاست، در آن جاودانه خواهند ماند و هرگز آرزوی نقل مکان از آن جا را نکنند.

پرهیزکاری

- الله با کسانی است که پرهیزکار باشند و نیکوکاری کنند. - گرمی ترین شما در نزد الله، پرهیزکارترین شماست. - اگر ایمان بیاورید و پرهیزکار باشید، برای شما پاداشی بزرگ خواهد بود. - کسانی که پرهیزکاری پیشه کنند و عمل صالح انجام دهند، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند. - پرهیزکاران در جایگاهی امن قرار دارند، در بوستانها و چشمه سارها. - هرکس از الله پروا داشته باشد (الله) برای او راه بیرون شدن (از هر دشواری) پدید آرد، و او را از جایی که گمان ندارد روزی رساند و آن کس که بر الله توکل کند، الله امورش را کفایت فرماید، الله فرمائش را به انجام رساننده است و الله برای هر چیزی اندازه ای قرار داده است. - الله کسانی را که پرهیزکاری پیشه کرده اند، با رستگاریشان نجات بخشد، نه بدی به آنها رسد و نه اندوهگین شوند. - آن کس که راستی آورد و آن را باور داشت، آنان پرهیزکاران اند، برای ایشان نزد پروردگارش آنچه بخواهند می باشد، این است پاداش نیکوکاران.

پاکی عقیدت

- او (الله) زنده جاوید است، معبودی جز او نیست، پس او رادرحالی که دین (خود) را برای او پاک و بی آلایش ساخته اید، بخوانید. - در هر مسجدی روی خود را به سوی الله کنید و او رادرحالی که دین (خود) را برایش بی آلایش ساخته اید، بخوانید. - کسانی که توبه کنند و راه خیر پیش گیرند و به الله تمسک جویند و دین خود را برای الله پاک و بی آلایش گردانند، آنان بامؤمنان خواهند بود. - ما این کتاب را به حق به سوی تو فرو فرستادیم، پس الله رادرحالی که دین خود را برای او بی آلایش ساخته ای پرستش کن، آگاه باش که دین بی آلایش ویژه الله است. - بگو: من فرمان یافته ام که الله را در حالی که دینم را برای او بی آلایش ساخته ام، بپرستم. - بگو: الله را پرستش می کنم در حالی که دینم را برای او پاک و بی آلایش گردانیده ام. - الله را درحالی که دین خود را برای او بی آلایش ساخته اید بخوانید، هرچند که کافران را ناخوش آید. - (آنها) فرمان نیافته بودند جز این که الله را پرستش کنند، درحالی که دین را برای او بی آلایش ساخته باشند.

راستی

- ای کسانی که ایمان آورده اید. از الله پروا داشته باشید و باراستگویان باشید. - مؤمنان کسانی هستند که به الله و فرستاده اش ایمان آورده و تردید نداشته و با مالها و جانهای خویش در راه الله جهاد کرده اند، اینان راستگویان اند. - از مؤمنان مردانی هستند که به آنچه با الله عهد بستند به راستی به جای آوردند. - کسی که راستی آورد و به آن باور داشت، آنان پرهیزکاران اند. برای آنها هرچه بخواهند نزد پروردگارش خواهد بود، این پاداش نیکوکاران است. - نیکوکاران کسانی هستند که راست گفته اند و هم آنان پرهیزکاران اند. - الله فرمود: این روزی است که راستگویان را راستی شان سوددهد، برای آنان بوستانهایی است که از زیر (درختان) آن نهرها جاری است، در آن جاودانه خواهند بود، الله از آنها خوشنوداست و آنها از الله خوشنوداند، این است رستگاری بزرگ. - الله راستگویان را به (پاس) راستی شان پاداش عطا فرماید.

توکل

- الله است و معبودی جز او نیست پس مؤمنان باید تنها بر الله توکل کنند. - کسی که بر الله توکل کند، الله امورش را کفایت فرماید. - آنچه نزد الله است برای کسانی که ایمان آورده اند و برپروردگارش توکل می کنند، بهتر و پایدارتر است. - بگو

او (الله) پروردگار من است و معبودی جز او نیست، بر او توکل نمودم، توبه و بازگشت من به سوی اوست. - حکم جز از آن (الله) نیست، بر او توکل کردم، توکل کنندگان باید بر او توکل کنند. - مومنان کسانی هستند که چون یاد الله به میان آید دل‌هایشان ترسان شود و چون آیاتش بر آنان تلاوت شود، ایمانشان فزونی یابد و بر پروردگار خویش توکل می‌کنند. - چون به کاری تصمیم گرفتی بر الله توکل کن که الله، توکل کنندگان را دوست دارد. - بر الله توکل کن، کافی است که الله کارسازی فرماید. - موفقیت من جز به (یاری) الله نیست، بر او توکل کرده‌ام و به او روی آورده‌ام. - نیکو پاداشی است پاداش عمل کنندگان، آنان که بردباری نموده و بر پروردگارشان توکل نموده‌اند.

پناه بردن و چنگ در زدن

- هرکس به الله پناه برد، به راه راست رهنمون شده است. - آنان که به الله ایمان آوردند و به او پناه بردند، به زودی همه رادر رحمت و فضل خویش در آورد و در راه راست به سوی خودهدایت فرماید. - کسانی که توبه کردند و درستکاری نمودند و به الله پناه بردند و دین خود را برای الله خالص ساختند، در زمره مومنان می‌باشند و الله، مومنان را پاداشی بزرگ خواهد بخشید. - همگی به رشته الله چنگ بزنید و پراکنده مشوید. - به الله پناه برید، او مولا و سرور شماست، چه نیکو سروری و چه نیکو یاری دهنده ای. - کسی که به طاغوت کفر ورزد و به الله ایمان آورد، به یقین به دستاویزی استوار چنگ زده که گسستی ندارد. - هرکس روی خود را متوجه الله گرداند و نیکوکار باشد، بی شک به دستاویزی استوار چنگ زده است.

بازگشت و آموزش خواهی

- توبه و بازگشت به سوی الله برای کسانی است که از روی نادانی کاری ناشایست انجام می‌دهند و سپس به زودی توبه می‌کنند، الله متعال توبه شان را می‌پذیرد، الله دانای حکیم است. - از الله آموزش بخواه، که الله، آمرزنده و رحیم است. - به سوی پروردگارتان باز گردید و در برابر او سر تسلیم فرود آورید، پیش از آن که شما را ناگهان عذاب در رسد و دیگر یاری داده نشوید. - ای مومنان، همگی به سوی الله باز گردید، باشد که رستگار شوید. - ای کسانی که ایمان آورده‌اید، به سوی الله باز گردید - بازگشتی راستین - امید است که پروردگارتان از لغزشهای شما درگذرد. - پروردگارتان به آنچه در دل‌های شماست داناتر است، اگر نیکوکار باشید، او آمرزنده بازگشت کنندگان می‌باشد. - آنان که توبه کرده و ایمان آورده و کار شایسته انجام دادند به بهشت در آیند و ستمی بر آنها نخواهد رفت. - کسی که بعد از ستمکاریش توبه کند و درستکاری پیش گیرد، الله از او درمی‌گذرد، الله آمرزنده و رحیم است.

وفای به عهد

- هرکس به آنچه با الله عهد بسته است وفا کند، به زودی پاداشی بزرگ به او عطا خواهد شد. - آری، هرکس که به عهدش وفا کند و پرهیزکاری پیشه سازد (بداند که) الله پرهیزکاران را دوست دارد. - به عهد خویش وفا کنید، که از عهد پرسش خواهد شد. - ای کسانی که ایمان آورده‌اید، به قراردادهای وفا کنید. - به عهد الله وفا کنید، اینهاست که شما را به آن سفارش کرده است. - هرگاه با الله عهد بستید بدان وفا کنید و سوگندها را پس از موکدنمودن آنها مشکینید. درحالی که الله را بر (سوگند) خود کفیل و ضامن قرار داده‌اید، به یقین الله آنچه می‌کنید، می‌داند. - آنان که امانتها و عهد خود را رعایت می‌کنند و آنان که برنامه‌هایشان مواظبت دارند، ایشان اند میراث برانی که بهشت را به ارث می‌برند و در آن جاودانه خواهند بود. - آنان که چون عهد بندند، به عهد خویش وفا دارند، و هنگام تنگدستی و ناخوشی و هنگامه کارزار شکیبا و بردبارند، آنان اند کسانی که راست

گفته اند و هم آنان پرهیزکاران اند.

امانتداری

- الله به شما امر می فرماید که امانتها را به صاحبانشان بازدهید. - اگر یکی از شما دیگری را امین دانست و پس آن کس که امین شمرده شده باید امانت وی را بازپس دهد و از پروردگارش الله پروا داشته باشد. - ای کسانی که ایمان آورده اید. به الله و پیامبر خیانت روا مدارید و در امانتهای خود هم خیانت نورزید درحالی که می دانید. - آنان که امانتها و عهد خود را رعایت می کنند و آنها که برشهادتهای خویش ایستاده اند و کسانی که بر نمازهایشان مواظبت دارند، آنها هستند که در باغهای بهشت گرامی خواهند بود. - از اهل کتاب و کسی هست که اگر مال فراوانی به او امانت دهی به تو بازپس دهد، و از آنان (نیز) کسی هست که اگر دیناری به او امانت دهی به تو بازپس نخواهد داد.

پایداری

- کسانی که گفتند پروردگار ما الله است و سپس پایداری کردند، فرشتگان بر آنان فرود می آیند (و می گویند) بیمناک و اندوهگین مباشید و شادمان باشید به بهشتی که نوید داده می شدید. - کسانی که گفتند پروردگار ما الله است و سپس پایداری کردند، نهیمی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند، آنان اهل بهشتند و جاودانه در آن می مانند، به پاداش آنچه انجام می دادند. - همان گونه که فرمان یافته ای پایداری کن و نیز هر کس که با توبازگشت نموده است. - به دعوت پرداز و پایداری کن همان گونه که فرمان یافته ای و از هوی و هوس گمراهان پیروی مکن. - معبود شما، معبود یکتاست و در راه او پایداری کنید و از او آمرزش بخواهید. - چه بسیار پیامبرانی که به همراه ایشان توده های فراوان نبرد کردند و در برابر آنچه در راه الله بدیشان رسید، سستی و ناتوانی نمودند و زبونی نشان ندادند، و الله شکیبایان را دوست دارد.

شکیبایی

- ای کسانی که ایمان آورده اید. از شکیبایی و نماز یاری جوید که الله با شکیبایان است. - شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و زیان مالی و جانی و محصولات می آزماییم و مژده ده شکیبایان را، کسانی که چون مصیبتی به آنان رسد گویند: ما از آن الله می باشیم و به سوی اوباز می گردیم درودها و رحمت پروردگارش بر آنهاست و هم آنان هدایت یافتگان اند. - پاداش شکیبایان بی حساب و به تمام داده خواهد شد. - با شکیبایی همدم کسانی باش که پروردگار خویش را بامداد و شبانگاه می خوانند و خشنودی او را می خواهند. - کسانی را که شکیبایی پیشه کردند به آنان بهتر از آنچه انجام می دادند، پاداش خواهیم داد. - آنان که برای خشنودی پروردگارش شکیبایی کردند و نماز را برپا داشتند و از آنچه روزیشان دادیم در نهان و آشکار انفاق نمودند و بدی را با نیکی تلافی کردند، سرانجامی نیک در سرای باقی دارند. - درود بر شما به پاداش شکیبایی که داشتید، چه نیکوست سرانجام سرای باقی.

بخشی

- آنان که اموالشان را در راه الله می بخشند، همانند دانه ای است که هفت خوشه برویاند و در هر خوشه صد دانه باشد، و الله برای هر کس بخواد چند برابر می کند، الله دارای رحمت و وسعه و داناست. - آنان که اموالشان را در راه الله می بخشند و در پی آنچه بخشیده اند منت و آزاری روا نمی دارند، پاداش آنان نزد پروردگارش است، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند. - به

الله و فرستاده او ایمان آورید، و از آنچه شما را در آن جانشین (گذشتگان) گردانیده ببخشید. پس از شما آنان که ایمان آورده و بخشش کرده اند، پاداشی بزرگ دارند. - هرگز به نیکی دست نیابید، مگر آن که از آنچه دوست دارید ببخشید و هر آنچه ببخشید الله بدان آگاه است. - کسانی که کتاب الله را تلاوت می نمایند و نماز را برپای می دارند و از آنچه بدیشان روزی داده ایم، در نهان و آشکار می بخشند به تجارتی امید می دارند که هرگز زیان نکند. الله پادشاهایشان را به تمام و کمال عطا فرماید و از فضلش بر آنها بیفزاید، او آمرزنده و سپاسدار است.

از کار بیهوده روی گرداندن

- به راستی که مومنان رستگار شدند، آنان که در نمازشان فروتنی می نمایند و از کارهای بیهوده روی گردان می باشند. - (نیکوکاران) کسانی هستند که در مجلس باطل حضور نمی یابند (گواهی دروغ نمی دهند) و چون بر بیهوده گذارشان افتد با بزرگواری می گذرند. - هرگاه سخنی بیهوده بشنوند از آن روی برتابند. - عفو پیشه کن و به نیکی فرمان ده و از نادانان روی گردان باش. - آنچه را بدان فرمان یافته ای آشکار کن و از مشرکان روی برتاب. - از کسی که از یاد ما روی برتافته و جز زندگی دنیا را خواستار نیست، روی گردان باش. - هرگاه کسانی را بینی که در آیات ما (از روی سو نیت) بحث می کنند، از آنان روی برتاب.

کار نیک

- کسانی که به الله و روز بازپسین ایمان آورند و کار نیک انجام دهند، پاداششان نزد پروردگارشان است نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین شوند. - هرکس از مرد یا زن کار نیک انجام دهد، درحالی که ایمان داشته باشد با زندگانی پاک و پاکیزه ای زنده اش می داریم و به نیکوتر از آنچه کرده اند، پاداش خواهیم داد. - مالها و فرزندانان چیزی نیست که شما را به ما نزدیک گردانند مگر کسانی که ایمان آورده و کار نیک و شایسته انجام دهند که برای آنان پاداشی دوچندان است در برابر آنچه داده اند و ایشان در غرفه های بهشتی در امن و امان می باشند. - کسی که کار نیک و شایسته انجام دهد، مرد باشد یا زن و ایمان داشته باشد، به بهشت در آیند و در آن جایی حساب روزی داده شوند. - کسانی که ایمان آوردند و کارهای نیک و شایسته کردند، باغهای بهشت جایگاه پذیرایی آنان است، جاودانه در آن خواهند ماند و هرگز انتقال از آن را آرزو نکنند. دانایی - الله، که در دادگری استوار است، گواهی می دهد که معبودی جز او نیست و فرشتگان و دانشوران نیز گواهی دهند که معبودی جز او، که پیروزمند حکیم است نمی باشد. - تاویل کتاب آسمانی را جز الله و راسخان در علم، که می گویند به آن ایمان آورده ایم و همه از جانب پروردگار ماست، نمی دانند. - از بندگان الله تنها دانایان می باشند که از او خوف و خشیت دارند. - الله کسانی را از شما که ایمان آورده و آنان را که دانش یافته اند به درجه هایی برتری می بخشد. - لیکن استواران در دانش از اهل کتاب و مومنان (آنها) ایمان می آورند به آنچه بر تو فرو فرستاده شده و آنچه پیش از تو فرود آمده و هم برپادارندگان نماز و دهندگان زکات و ایمان دارندگان به الله و روز بازپسین به زودی به آنان پاداشی بزرگ خواهیم داد. - آنان که از دانش بهره داده شده اند، آنچه که از جانب پروردگارت بر تو فرو فرستاده شده حق می دانند و راه نماینده به راه آفریدگار پیروزمند ستوده.

نیکوکاری

- الله همواره به دادگری و نیکوکاری فرمان می دهد. - نیکی کنید که الله نیکوکاران را دوست دارد. - برای کسانی که نیکی کردند در این جهان (پاداش) نیکویی است و سرای آخرت بهتر است و چه عالی است جایگاه پرهیزکاران. - برای کسانی که

کار نیک انجام دادند، پاداش نیک و زیاده بر آن می باشد. بر چهره آنان غبار (اندوه) و خواری ننشینند، آنان اهل بهشت اند و جاودانه در آن خواهند ماند. - همان گونه که الله به تو نیکی روا داشته است، نیکی کن. - اگر نیکی کنید، به خود نیکی کرده اید و اگر بدی کنید، به خود (بدی روا داشته اید). - کسی که کار نیکی انجام دهد، ده برابر آن پاداش خواهد داشت. - الله همواره با نیکوکاران است. - الله هرگز پاداش نیکوکاران را تباه نمی گرداند. - رحمت الله به نیکوکاران نزدیک است.

کفر و بی ایمانی

کفر و بی ایمانی

- کسانی که کفر ورزیدند و کافر مردند، نفرین الله و فرشتگان و تمام مردم بر آنهاست، جاودانه در دوزخ بمانند و از عذابشان کاسته نگردد و مهلت نیابند. - مثل کافران همانند حیوانی است که کسی در گوش او آواز دهد و او جز بانگی و آوازی نشنود، اینان کر و گنگ و نابینا می باشند و چیزی در نمی یابند. - هر که ایمان را انکار کند و کفر ورزد، کردارش تباه می گردد و در آخرت از زیانکاران است. - آنان که گفتند الله سومین از سه معبود است، کفر ورزیدند و هیچ معبودی جز معبود یگانه وجود ندارد و اگر در آنچه می گویند باز نایستند، به کفر ستیزانشان عذابی دردناک خواهد رسید. - کسانی که کفر ورزیدند، هرگز داراییها و فرزندانشان چیزی از (عذاب) الهی را از آنها دفع نخواهد کرد و آنان اهل دوزخ اند و در آن جاودانه خواهند ماند.

شرک

- الله شرک به او را نمی آموزد و فروتر از آن را بر هر کس بخواهد در می گذرد و هر که به الله شرک ورزد، در گمراهی دوری افتاده است. - این آگاهی و هشدار است از جانب الله و فرستاده اش به مردم در روز حیح اکبر که: الله و فرستاده اش از مشرکان بیزار می باشند. - کسانی که گفتند الله همان مسیح پسر مریم است به تحقیق کافر شده اند، مسیح می گفت: ای بنی اسرائیل. الله را که پروردگار من و شماست پرستش کنید و هر کس شریکی برای الله قرار دهد، الله بهشت را بر او حرام ساخته و جایگاهش دوزخ است و برای ستمکاران یاری دهندگانی نمی باشد. - هر کس با الله شریکی قرار دهد، ناروا گفته و گناهی بزرگ مرتکب شده است. - به جای الله، چیزهایی را می پرستند که نه به آنها زیان می رساند و نه سودشان می دهد و می گویند اینان شفاعت کنندگان ما نزد الله می باشند بگو: آیا الله را به چیزی خبر می دهید که در آسمانها و زمین سراغ ندارد، او پاک و منزّه است از آنچه شریک او قرار می دهند.

از دین برگشتن

- هر کس از شما که از دین خود برگردد و در حال کفر بمیرد، کارهای آنها در دنیا و آخرت تباه گشته و ایشان اهل دوزخ اند و در آن برای همیشه خواهند ماند. - کسانی که ایمان آوردند، سپس کفر ورزیدند، باز ایمان آوردند و دیگر بار کافر شدند آنگاه بر کفر خود افزودند، هرگز الله آنها را نخواهد آمرزید و راهی به آنان نخواهد نمود. - کسانی که بعد از ایمان آوردنشان کفر ورزیدند، سپس بر کفر خود افزودند، هرگز توبه آنان پذیرفته نخواهد شد و آنان گمراهان اند. - کسانی که پس از آشکار شدن راه هدایت بر آنان به آن پشت کردند، شیطان [باطل] را برای آنها بیاراست و به آنان مهلت و میدان داد. - الله گروهی را که بعد از ایمانشان کفر ورزیدند چگونه هدایت می کند با آن که شهادت دادند که فرستاده الهی برحق است و برایشان نشانه های روشن آمد، و الله گروه ستمکار را هدایت نمی نماید، جزای آنان این است که نفرین الله و فرشتگان و مردم برایشان است، جاودانه

در دوزخ خواهند بود، نه از عذابشان کاسته می شود و نه مهلت داده می شوند.

بازداشتن از راه الله و مسجدالحرام

- کسانی که کفر ورزیدند و (مردم را) از راه الله باز داشتند به (سزای) آن که فساد می کردند، عذابی بر عذابشان می افزایم .
 - الله چگونه عذابشان نکند درحالی که (مردم را) از زیارت مسجدالحرام باز می دارند و حال آن که ایشان (سزاوار) تولیت آن نباشند متولیان آن جز پرهیزکاران نمی توانند باشند ولی بیشترشان نمی دانند. - کسانی که کفر ورزیدند و (مردم را) از راه الله باز داشتند در گمراهی دور و درازی گرفتار شده اند. - کسانی که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می دهند و (مردم را) از راه الله باز می دارند و آن را کج می خواهند، آنان در گمراهی دوری می باشند. - کسانی که کفر ورزیدند و (مردم را) از راه الله و (زیارت) مسجدالحرام، که آن را برای همه مردم یکسان قرار دادیم، چه کسانی که مقیم آن جا هستند و چه آنها که از نقاط دور می آیند باز می دارند و نیز هر که در آن جا به ستم (از حق) منحرف شود، به او عذابی دردناک می چشایم .

نفاق و دورویی

- هنگامی که منافقان نزد تو آیند گویند: گواهی می دهیم که توفرسزاده الله هستی و الله می داند که توفرسزاده اش هستی و الله گواهی می دهد که منافقان دروغ می گویند. - منافقان با الله نیرنگ می کنند و حال آن که او با آنان (به سزای عملشان) نیرنگ می نماید، هنگامی که به نماز ایستند از روی کسالت می ایستند، با مردم ریا می کنند و الله را جز اندکی یاد نکنند، میان (مومنان و کافران) دودل می باشند، نه با اینان هستند و نه با آنان. - مردان و زنان منافق همه از یک گروه اند، به کارهای ناشایست فرمان می دهند و از کارهای پسندیده باز می دارند و دستهای خود را (از انفاق) فرو می بندند، الله را از یاد بردند، پس الله هم آنان را از یاد برد، بی شک منافقان بدکاران اند. الله به مردان و زنان منافق و کافران آتش دوزخ را وعده داده است، در آن جاودانه خواهند بود، آن (آتش) برای ایشان کافی است الله لعنتشان کرده و برای آنان عذابی پایدار است. - منافقان در فروترین طبقه دوزخ می باشند و هرگز برای آنان یاری دهنده ای نخواهی یافت .

خیانت

- ما کتاب آسمانی را به حق بر تو فرو فرستادیم تا میان مردم بدانچه الله به تو نموده داوری کنی و هیچگاه جانبدار خیانتکاران مباش. - ای کسانی که ایمان آورده اید. به الله و فرستاده او خیانت روا مدارید و در امانتهای خود (نیز) خیانت نورزید، درحالی که شما به آن آگاهی دارید. - الله هیچ خیانتکار ناسپاس را دوست ندارد. - از کسانی که به خویشتن خیانت روا می دارند دفاع مکن که الله کسی را که خیانت پیشه و گنهکار باشد، دوست ندارد. - الله نیرنگ خائنان را به جایی نمی رساند. - الله خیانت چشمها و آنچه را که سینه ها پنهان می دارند، می داند. - اگر از خیانت گروهی اندیشناک شدی، تو نیز همسان (پیمانشان را) به سویشان بینداز، که الله خیانتکاران را دوست ندارد.

نیرنگ و فریب

- کسانی که با نیرنگ و فریب، کارهای ناروا انجام می دهند، عذابی سخت خواهند داشت، و نیرنگشان تباہ می گردد. - بنگر که سرانجام نیرنگ (قوم صالح) چه شد. ما همه آن قوم را به هلاکت رساندیم. - اگر خیر و خوبی به شما روی آورد، گمراهان را اندوهگین سازد، و اگر بدی به شما رسد بدان شادمان گردند، اگر بردباری و پرهیزکاری پیشه کنید، نیرنگشان

هیچ زبانی به شما نمی‌رساند، الله به آنچه انجام می‌دهند، احاطه کامل دارد. - ستمکاران، نهایت نیرنگ خویش را به کار بردند و (سزای) نیرنگشان نزد الله می‌باشد هرچند با نیرنگشان کوهها از جابرکنده شود، و گمان مبر که الله وعده ای را که به فرستادگانش داده خلاف کند چرا که الله، پیروزمند و انتقام گیرنده است. - آیا کسانی که با نیرنگ بدیها روا داشتند ایمن شدند از این که الله آنان را در زمین فرو برد، یا از جایی که گمان نمی‌برند عذاب بر سرشان فرود آرد، یا در گشت و گذارشان فرو گیردشان و گزیر و گریزی برایشان نباشد.

گناه و سرکشی و زشتکاریها

- بگو: پروردگار من زشتکاریها را، چه آشکارا باشد و چه نهانی، حرام گردانیده است. - الله از کارهای ناشایست و ناپسند و سرکشی نهی می‌کند و به شما اندرز می‌دهد، باشد که پند گیرید. - به کارهای ناشایست نزدیک مشوید، چه آشکارا و چه نهانی. - گناه را چه آشکار باشد و چه پنهان رها کنید، زیرا کسانی که مرتکب گناه می‌شوند به زودی جزای کاری را که کرده اند، خواهند یافت. - راه (بازخواست) تنها بر کسانی است که به مردم ستم روا می‌دارند و در زمین به ناحق سرکشی می‌کنند، برای آنان عذابی دردناک است. - ای کسانی که ایمان آورده اید. از گامهای شیطان پیروی نکنید و هر کس از گامهای شیطان پیروی کند (بداند که) او به زشتکاری و کارهای ناپسند فرمان می‌دهد. - هر کس به الله شرک ورزد با ناروایی که گفته، گناهی بزرگ مرتکب شده است. - در نیکوکاری و پرهیزکاری یکدیگر را یاری دهید و در گناه و ستمکاری همکاری نکنید.

دروغ گفتن و دروغ پنداشتن

- الله کسی را که اسرافکار و دروغگوست، هدایت نمی‌نماید. - روز رستاخیز، کسانی را که بر الله دروغ بسته اند، روسیاه می‌بینی. - وای بر تکذیب کنندگان در آن روز، آنان که روز رستاخیز رادروغ می‌پندارند، و آن را دروغ نمی‌پندارد مگر هر تجاوزپیشه و گناهکاری. - در روی زمین سیر کنید و ببینید سرانجام تکذیب کنندگان چگونه بود. - کیست ستمکارتر از آن که بر الله دروغ بسته یا آیات او را تکذیب نموده. بی شک ستمکاران رستگار نمی‌شوند. - کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را تکذیب کردند، اهل دوزخ می‌باشند. - کسانی که لقای الله را دروغ انگاشتند، مسلماً زیان دیدند، تاهنگامی که رستاخیز بناگاه فرا رسد، می‌گویند: افسوس بر ما، بر آنچه درباره آن کوتاهی کردیم و آنان بار سنگین گناهانشان را به دوش می‌کشند، چه بد باری است که می‌کشند.

رباخواری

- ای کسانی که ایمان آورده اید. از الله پروا داشته باشید، و اگر ایمان دارید، آنچه از ربا باقی مانده است واگذارید و اگر چنین نکردید به جنگ با الله و فرستاده اش برخاسته اید و اگر باز گشت کنید، سرمایه های شما از آن خودتان است، نه ستم می‌کنید و نه ستم می‌بینید. - ای کسانی که ایمان آورده اید. ربا را [با سود] چند برابر مخورید و از الله پروا داشته باشید، باشد که رستگار شوید. - الله ربا را نابود می‌سازد و صدقه ها را فزونی می‌بخشد، الله هیچ ناسپاس گنهکاری را دوست نمی‌دارد. - کسانی که ربا می‌خورند از جا برنخیزند مگر مانند برخاستن کسی که شیطان بر اثر تماس آشفته حالش ساخته، این از آن روست که گفتند خرید و فروش مانند ریاست، درحالی که الله خرید و فروش را حلال و ربا را حرام گردانیده است. - آنچه به ربا می‌دهید تا بهره شما را از اموال مردم افزایش دهد، نزد الله افزایش نمی‌یابد و آنچه از زکات - درحالی که خشنودی الله را خواستارید - می‌پردازید، افزونی می‌یابد.

زر و سیم اندوزی و دنیادوستی

- کسانی که زر و سیم می اندوزند و آن را در راه الله انفاق نمی کنند، ایشان را به عذابی دردناک خبر ده . روزی که آنها را در آتش دوزخ تفته سازند و پیشانی و پهلو و پشت آنان را با آنها داغ کنند (و گویند) این است آنچه برای خود اندوختید، پس (مزه) آنچه را که می اندوختید بچشید. - دوستی خواستنیها از زنان و پسران و مالهای گردآمده از زر و سیم و اسبهای نشاندار و دامها و کشتزار، در نظر مردم جلوه یافته است ، این همه ، مایه بهره مندی زندگانی دنیاست و فرجام نیک نزد الله است . - آنان که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می دهند و مردم را از راه الله باز می دارند و آن را کج می خواهند، آنها در گمراهی دور و درازی هستند. - آنان که سینه خود را برای پذیرش کفر گشوده اند، خشم الله بر آنهاست و برایشان عذابی بزرگ مهیا گردیده ، این از آن است که زندگی دنیا را بر آخرت برتر شمردند.

خست و رشک بردن

- آنان که به آنچه الله از فضل خویش به ایشان عطا فرموده خست به خرج می دهند هرگز نپندارند که به سودشان می باشد بلکه به زیان آنهاست و به زودی آنچه بدان خست ورزیده اند، در روز رستاخیز طوق گردنشان می شود. - کسانی که خست می ورزند و مردم را به خست وامی دارند و آنچه الله از فضل خویش بدانها ارزانی فرموده پوشیده می دارند، برای (این) ناسپاسان عذابی خوارکننده مهیا ساخته ایم . - و اما هر که خست ورزید و از این راه بی نیازی طلبد و پاداش نیک (الهی) را دروغ انگاشت ، به زودی او را در راهی دشوار قرار دهیم ، آنگاه که به هلاکت افتد، مالش به حال او سودی نخواهد بخشید. - شما همان گروهی هستید که برای انفاق در راه الله فرا خوانده شده اید، پس برخی از شما خست می ورزند، و هر کس خست ورزد تنها به زیان خود خست ورزیده است . و الله تعالی بی نیازاست و شما همه نیازمند و اگر سرپیچی کنید (الله) گروه دیگری را به جای شما می آورد که مانند شما نخواهند بود. - آیا به مردم بر آنچه الله از فضل خویش به آنان عطا فرموده ، رشک می برند.

گردنفرازی و سرپیچی

- کسانی که سرپیچی کرده و گردن فزازی نموده اند، الله به عذابی دردناک دچارشان می گرداند. - کسانی که به آخرت ایمان ندارند، دلهایشان حق را انکار می نماید و گردن فزازی می کنند بی شک الله آنچه را پنهان می دارند و آنچه را که آشکار می سازند می داند، الله ، گردن فزازان را دوست نمی دارد. - از مردم (به نخوت) روی مگردان و در روی زمین خرامان و نازان راه مرو که الله هیچ خودپسند و فخرکننده ای را دوست ندارد، در راه رفتن میانه رو باش و صداقت را آهسته بدار که ناخوشترین آوازاها بانگ دراز گوشان است . - در روی زمین خرامان و نازان راه مرو، تو هرگز نه می توانی زمین را بشکافی و نه در بلندی به کوهها برسی ، همه اینها زشت است و نزد پروردگارت ناپسند. - هر کس از پرستش الله سرپیچی کند و گردن فزازی نماید، به زودی همه آنان را به سوی خود گرد می آورد. - کسانی آیات ما را دروغ انگاشتند و از آنها با گردن فزازی روی برتافتند، اینان اهل دوزخ می باشند و جاودانه در آن می مانند.

خودنمایی

- کسانی که اموال خویش را برای نشان دادن به مردم انفاق می کنند و به الله و روز بازپسین ایمان ندارند (شیطان همدم آنهاست) و هر کس شیطان همدم او باشد، چه بد همدمی دارد. - وای بر آن نمازگزاران . آنان که در نمازشان سهل انگارند، آنها که ریا

می کنند، و زکات را نمی پردازند. - هنگامی که به نماز ایستند از روی کسالت می ایستند، در برابر مردم ریا می کنند و الله را جز اندکی یاد نمی نمایند. - ای کسانی که ایمان آورده اید. صدقه های خود را با منت نهادن و آزار رساندن باطل نسازید، همانند کسی که مالش را برای نمایاندن به مردم انفاق می کند و به الله و روز رستاخیز ایمان ندارد. - همانند کسانی مباشید که از سرزمینشان با سرخوشی و به مردم نشان دادن بیرون شدند و (مردمان را) از راه الله باز می داشتند، الله به آنچه می کنند احاطه دارد.

زیاده روی و ولخرجی

- بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید که الله اسرافکاران رادوست نمی دارد. - اسراف کنندگان، اهل دوزخ می باشند. - حق خویشاوندان و مستمندان و واماندگان در راه را پرداز و زیاده روی و ولخرجی مکن زیرا اسراف کنندگان برادران شیطانهایند و شیطان همواره نسبت به پروردگارش ناسپاس بوده است. - دستت را به گردنت زنجیر مکن (ترک انفاق و بخشش مکن) و بسیار هم گشاده دست مباش که نکوهیده و حسرت زده بر جای مانی. - الله کسی را که اسرافکار و دروغ زن باشد، هدایت نمی کند. - از الله پروا داشته و فرمانبردار باشید و فرمان اسرافکاران را گردن ننهید. - کسانی هستند که چون انفاق کنند، ولخرجی نمی کنند و تنگ هم نمی گیرند و میان این دو، حد وسط را برمی گزینند.

بدگمانی

جست و جو

بدگویی

سخن چینی

- گمان هرگز (آدمی را) از حقیقت بی نیاز نمی گرداند. - دچار بدگمانی شدید و سرانجام گروهی تباه شده گشتید. - (ای مشرکان) شما جز از گمان پیروی نمی کنید و جز به دروغ سخن نمی گوئید. - ای کسانی که ایمان آورده اید. از بسیاری از گمانها پرهیزید - زیرا برخی از گمانها گناه است، و هرگز (در کار دیگران) جست و جو مکنید و هیچ یک از شما بدگویی از دیگری نکنند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده اش را بخورد. (بی تردید) همه شما آن را ناخوش دارید، از الله پروا کنید که الله توبه پذیر و رحیم است. - از آنچه نمی دانی پیروی مکن زیرا گوش و چشم و دل همه مورد پرسش قرار خواهند گرفت. - از هر سو گندخورنده فرومایه ای فرمانبرداری مکن که عیبجوست و برای سخن چینی گام برمی دارد، مانع کار خیر، تجاوزگر و گنهکار است.

ریشخند

عیبجویی

سرزنش و لقب زشت دادن

- ای کسانی که ایمان آورده اید. نباید گروهی (از مردان) شما گروهی دیگر را ریشخند کنند، شاید آنان از اینان بهتر

باشند و نه زنانی زنان دیگر را شاید آنها بهتر از اینها باشند، از یکدیگر عیب مگیرید و به همدیگر لقبهای زشت مدهید، چه ناپسند است زشتکاری پس از ایمان. و هر کس که توبه نکرد، آنان ستمکاری باشند. - کسانی که تباهاکار بودند، آنان را که ایمان آورده بودند به ریشخند می گرفتند و چون بر آنها می گذشتند، به چشم و ابرو اشاره می کردند. - وای بر هر عیبجوی سرزنش کننده، کسی که مالی گرد آورد و آن را شماره کند، پندارد که مالش او را جاویدان خواهد ساخت. - (مبادا کسی روز قیامت بگوید): افسوس بر من از کوتاهیایی که در اطاعت فرمان الله کردم. و من از ریشخند کنندگان بودم. - زندگانی دنیا در چشم کافران زینت داده شده است و کسانی را که ایمان آورده اند به ریشخند می گیرند.

تاکید بر دعا کردن

توضیح

- هرگاه بندگان من از تو درباره من پرسند (بگو): من نزدیکم، دعای دعاکننده را به هنگامی که مرا بخواند اجابت می نمایم، پس باید آنها دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان بیاورند، باشد که راه یابند. - پروردگارتان فرمود: مرا بخوانید تا دعای شما را اجابت کنم، کسانی که از پرستش من سرکشی نمایند به زودی خوار و سرافکننده به دوزخ در آیند. - برای الله نامهای نیکوست، او را با آنها بخوانید. - پروردگارتان را با زاری و در پنهانی بخوانید، او از حدگذرندگان را دوست نمی دارد. - الله را با بیم و امید بخوانید که رحمت الله به نیکوکاران نزدیک است. - الله زنده (جاوید) است، معبودی جز او نمی باشد، پس او رادرحالی که دین را برای او پاک و بی آلایش ساخته اید بخوانید. - الله را درحالی که دین را برای او پاک و بی آلایش ساخته اید بخوانید هر چند که کافران را ناخوش آید.

دستور بر پناه بردن

- هنگامی که قرآن می خوانی از شر شیطان رانده شده به الله پناه بر. - هرگاه وسوسه ای از شیطان به تو رسد، به الله پناه بر که او شنوا داناست. - بگو: پروردگارا، از وسوسه های شیطانها به تو پناه می آورم. - بگو: پناه می برم به پروردگار سپیده دم - از شر آنچه آفریده است - از شب تاریک چون فراگیر شود - از شر دمنندگان افسون در گرهما - از شر هر رشک برنده ای آنگاه که رشک برد. - بگو: پناه می برم به پروردگار مردم - فرمانروای مردم - معبود مردم - از شر وسوسه گر نهانی - آن که در سینه های مردم وسوسه می کند - از پریان و آدمیان. - پروردگارا، به تو پناه می آورم که از تو چیزی بخواهم که بدان آگاهی ندارم. - هنگامی که قرآن خوانده شود گوش فرا دارید و خاموش باشید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید.

دستور بر فرمانبرداری از الله و رسول و اولوالامر

- ای کسانی که ایمان آورده اید، از الله فرمانبردار باشید و از پیامبر نیز فرمان ببرید و کرده های خود را تباها مسازید. - الله را فرمانبردار باشید و از پیامبر نیز فرمان ببرید و از نافرمانی بپرهیزید. - الله و پیامبر را فرمانبردار باشید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید. - ای کسانی که ایمان آورده اید، از الله فرمانبردار باشید و از پیامبر و اولوالامرتان فرمانبری کنید. - کسی که از الله و پیامبرش فرمانبری کند، در زمره کسانی خواهد بود که الله مورد عنایت خویش قرار داده است. - کسی که از الله و پیامبرش فرمانبری کند به تحقیق به رستگاری بزرگی نایل آمده است. - کسی که از پیامبر فرمانبردار باشد به تحقیق از الله فرمانبری کرده است. - اگر از الله و پیامبرش فرمانبردار باشید، چیزی از (پاداش) کارهای شما نمی کاهد، الله آمرزنده و رحیم است.

دستور بر رعایت احترام مسجدها

- از هر جا که بیرون شدی روی خود را به سوی مسجدالحرام گردان و آن حق است و از جانب پروردگار توست و الله از آنچه می‌کنی ناآگاه نیست. - روی خود را در هر مسجد به سوی او کنی و او را بخوانی در حالی که دین خود را برای او پاک و بی‌آلایش ساخته باشی. - مسجدها ویژه الله است و پس هیچ کس را با الله مخوانی. - ای فرزندان آدم. هنگامی که به هر مسجدی می‌روید، آراسته باشید. - مسجدهای الله را تنها کسی آباد می‌کند که به الله و روزبازپسین ایمان آورده و نماز را برپا دارد و زکات را بپردازد و جز از الله از کسی بیم نداشته باشد. - مسجدی که از روز نخست بر اساس پرهیزکاری بنا شده، سزاوارتر است که در آن نماز برپا داری و در آن مردانی هستند که دوست دارند خود را پاک سازند و الله کسانی را که خواهان پاکی باشند، دوست می‌دارد.

تشویق بر جهاد

- ای کسانی که ایمان آورده‌اید. آیا شما را به تجارتی راهنمایی نمایم که شما را از عذاب دردناک رهایی بخشد، به الله و فرستاده اش ایمان بیاورید و در راه الله با مالها و جانهایتان جهاد کنید، این برای شما از هر چیزی بهتر است اگر بدانید، تا الله گناهانتان را ببامزد، و شما را در بوستانهایی که نه‌رها از زیر درختانش روان است و در سراهایی پاکیزه در بهشتهای جاویدان در آورد و این رستگاری بزرگی است. موهبت دیگری که آن را دوست دارید و آن یاری و پیروزی نزدیکی از جانب الله است و مومنان را (بدان) مژده ده. - بگو: اگر پدران، پسران و برادران و همسران و خویشاوندان و مالهایی که به دست آورده‌اید و تجارتی که از کسادهای بیمناکید و خانه‌هایی که به آنها دل بسته‌اید نزد شما از الله فرستاده اش و جهاد در راه او دوست داشتنی‌تر است و منتظر باشید تا الله فرمان خویش بیاورد و الله تباهاکاران را هدایت ننماید. - چه سبکبار و چه سنگین بار روانه شوید، با مالها و جانهایتان در راه الله جهاد نمایید، این برای شما بهتر است اگر بدانید.

دستور بر عفو کردن و فرو خوردن خشم

- از آنان عفو کن و چشم پوشی نما که الله نیکوکاران را دوست می‌دارد. - از آنان عفو کن و برایشان آمرزش بخواه و در کارها با آنان مشورت کن. - باید عفو نمایند و چشم پوشی کنند. مگر دوست نداری که الله شما را ببامزد، الله آمرزنده و رحیم است. - عفو پیشه کن و به کار نیک و پسندیده فرمان ده و از نادانان روی گردان باش. - آنان که در رفاه و تنگدستی انفاق می‌کنند و خشم خود را فرومی‌خورند و مردم را مورد عفو قرار می‌دهند (نیکوران اند) و الله نیکوکاران را دوست دارد. - هر که عفو کند و به صلح گراید، پاداش او بر (عهده) الله است. - اگر عفو کنی به پرهیزکاری نزدیکتر است. - عفو کنی و چشم پوشی نماید تا الله فرمان خویش را بیاورد. - اگر عفو کنی و چشم پوشی نماید و در گذری (نیکوتر است)، الله آمرزنده و رحیم است.

دستور بر عدل و داد

- ای کسانی که ایمان آورده‌اید. همواره به دادگری برخیزید و برای الله گواهی دهید، هر چند به زیان خودتان یا پدر و مادر یا نزدیکان شما باشد چه توانگر باشد چه تهی دست، و الله به آنان سزاوارتر است و پس از هوای نفس پیروی نکنید. که از حق عدول کنید، اگر به انحراف گرایید یا اعراض نماید الله به آنچه کنید آگاه است. - چون میان مردم داوری کنید به عدالت داوری کنید، الله شما را به نیکو چیزی اندرز می‌دهد، الله شنوا و بیناست. - اگر میان آنها داوری می‌کنی با دادگری داوری کن که الله

دادگران را دوست دارد. - هرگاه سخن گویند به عدل و داد گویند اگرچه خویشاوند باشد. - دادگری پیشه کنید که آن به پرهیزکاری نزدیکتر است و از الله پروا کنید که الله تعالی به آنچه می کنید آگاه است. - الله به دادگری و نیکوکاری فرمان می دهد. - ما فرستادگان خود را با دلایل آشکار فرستادیم و با آنها کتاب و میزان فرو فرستادیم تا مردم به دادگری برخیزند.

دستور بر صلح و سازش

- صلح و سازش نیکو و پسندیده است. - مومنان برادر یکدیگرند، پس میان برادران سازش برقرار کنید و از الله پروا داشته باشید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید. - هرگاه دو گروه از مومنان باهم به جنگ پردازند، میان آنها سازش برقرار سازید و اگر یکی از آن دو بر دیگری تعدی کرد با آن که تعدی نموده پیکار نمایید تا به فرمان الله باز گردد، پس اگر باز گشت، میان آنها عادلانه سازش دهید و دادگری پیشه سازید که الله دادگران را دوست می دارد. - از الله پروا کنید و با یکدیگر سازش داشته باشید. - در بسیاری از رازگوییهای ایشان خیری نمی باشد، مگر آن که کسی به (دادن) صدقه یا به کاری نیک یا سازش میان مردم فرمان دهد و هرکس برای جستن خشنودی الله چنین کند، به زودی او را پاداشی بزرگ خواهیم داد. - کسانی که ایمان آورند و نیکوکاری کنند، بیمی بر آنان نیست و اندوهگین نخواهند شد.

دستور بر درودگفتن و سلام کردن

- الله و فرشتگانش بر پیامبر درود می فرستند. ای کسانی که ایمان آورده اید. بر او درود فرستید و سلام گویند، سلامی درخورو شایسته (فرمان او را چنانکه باید گردن نهد). - هنگامی که به شما درود گفته شد، شما به بهتر از آن درود گویدیا همانند آن را باز گویند، الله حساب همه چیز را دارد. - چون کسانی که به آیات ما ایمان دارند به نزد تو آیند، بگو: درود بر شما، پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر داشته است. - از ایشان درگذر و بگو سلام، زود باشد که بدانند. - ای کسانی که ایمان آورده اید به خانه هایی جز خانه های خودتان وارد نشوید، تا اجازه بگیریید و بر اهل آن سلام کنید، این برای شما بهتر است، باشد که پند گیرید. - هنگامی که به خانه هایی در آید به یکدیگر سلام گویند، سلام و درودی از جانب الله درودی پربرکت و پاکیزه.

دستور بر حجاب و پاکدامنی

- به مردان با ایمان بگو: دیدگان خود را (از نگاه به نامحرمان) فرو گیرند و پاکدامنی ورزند، این از برای آنان پاکیزه تر است، الله به آنچه می کنند آگاه است. - به زنان با ایمان بگو: دیدگان خویش را از نامحرمان فرو بندند و پاکدامنی پیشه کنند و زیورهایشان را جز آنچه پیداست آشکارن سازند و روسریهای خود را بر گریبانهایشان فرو اندازند. - ای پیامبر، به همسران و دختران و به زنان مومنان بگو: پوششهای خود را بر خویش فروتر گیرند، این برای آن است که شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند. - کسانی که امکانی برای ازدواج نمی یابند باید پاکدامنی ورزند تا الله از فضل خویش بی نیازشان گرداند. - بر زنان از کار افتاده ای که امید به ازدواج ندارند گناهی نیست که روپوش خود را کنار نهند (به شرط آن که) زینتی را آشکار نکنند و اگر عفت ورزند برای آنان بهتر است.

سفارش درباره یتیمان و بیچارگان

- اموال یتیمان را به ایشان بدهید و پلید را جانشین پاک مسازید و اموال ایشان را با اموال خویش مخورید که این گناهی بزرگ است. - به مال یتیم جز به نحوی پسندیده نزدیک مشوید تا به حد رشد برسد. - حق نزدیکان و بیچارگان و در راه مانده ها را ادا

کن، و این برای کسانی که خواهان خشنودی الله هستند بهتر است و اینان همان رستگاران اند. - هرگاه خویشاوندان (غیر از ورثه) و یتیمان و مستمندان هنگام تقسیم ارث حاضر شدند، چیزی از آن را به ایشان ارزانی دارید و با آنان سخنی پسندیده گوید. - الله را پرستش کنید و چیزی را با او شریک مگردانید و به پدر و مادر احسان کنید و نسبت به خویشاوندان و یتیمان و مستمندان و خویشاوند همسایه و همسایه بیگانه و یار همنشین و در راه مانده (نیکی روا دارید). - (نیکوکاران) به نذر خود وفا می کنند و از روزی که بدی وسختی آن فراگیر است بیم دارند - و به (پاس) دوستی (الله) بینوا و یتیم و اسیر را طعام می دهند.

فرمان بر نیکوکاری

- شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدید آمده اید، به کارهای نیک فرمان می دهید و از کارهای ناپسند باز می دارید. - مردان با ایمان و زنان با ایمان دوستان همدیگرند، به کارهای پسندیده فرمان می دهند و از کارهای ناشایست باز می دارند. - شایستگان به الله و روز رستاخیز ایمان دارند و به کارهای پسندیده فرمان می دهند و از کارهای ناپسند باز می دارند. - خاندان خویش را به نماز فرمان ده و بر مداومت آن شکیا باش. - به کارهای پسندیده فرمان ده و از کارهای ناپسند باز دار و بر آنچه که بر تو پیش می آید بردبار باش که این از کارهای قطعی و لازم است. - عفو را پیشه ساز و به نیکی فرمان ده و از نابخردان روی گردان باش. - باید از میان شما گروهی (مردم را) به نیکی دعوت کنند و به کارهای شایسته فرمان دهند و از کارهای ناشایست باز دارند، آنان همان رستگاران اند.

دستور بر یاد الله

- ای کسانی که ایمان آورده اید، الله را یاد کنید، یادکردنی بسیار، در بامدادان و شبانگاهان الله را نیایش کنید. - پروردگارت را در بامدادان و شامگاهان در دلت با زاری و بیم با صدای آهسته یاد کن و از غافلان مباش. - نام پروردگارت را بامدادان و شبانگاهان یاد کن. - نام پروردگارت را یاد کن و از همه گسسته تنها به او دل ببرند. - پروردگارت را بسیار یاد کن و شبانگاه و بامدادان (او را) به پاکی بستای. - الله را در مشعر الحرام یاد کنید، او را یاد کنید که شما را هدایت نمود. - به یاد من باشید تا من به یاد شما باشم، سپاسگزار من باشید و ناسپاسی نکنید. - نعمت الله را بر خود و آنچه از کتاب و حکمت که بر شما فرو فرستاده و بدان پندتان می دهد به یاد آرید. - نعمت الله را بر خود به یاد آرید آنگاه که دشمنان یکدیگر بودند. پس میان دلهای شما الفت ایجاد کرد و به برکت نعمت او برادران هم شدید و برکنار پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رهایی بخشید. - نعمتهایی را که به شما ارزانی داشته ام به یاد آرید و به عهدم وفا کنید. - ای مردم. نعمت الله را بر خود به یاد آورید. - ای کسانی که ایمان آورده اید. چون برای نماز جمعه ندا در داده شد، به سوی ذکر الله بشتابید و دادوستد را رها کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید. - چون نماز گزاردید، الله را (در هر حال) ایستاده، نشسته و برپهلوی آرمیده به یاد آرید. - رستگار گردید آن که خود را پاک گردانید و نام پروردگارش را یاد کرد و نماز گزارد. - پروردگارت را به یاد آور، هرگاه دچار فراموشی شدی. - نعمتهای الله را به یاد آورید و در زمین تباہکاری نکنید. - هر کس از یاد من رویگردان شود، زندگی تنگ و سختی خواهد داشت.

نهی از دست زدن به قرآن مگر برای پاکیزگان

- این قرآن كُتِبَ است - در لوح محفوظ جای دارد - جز پاکان آن را لمس نمی کنند، فرو فرستاده شده از جانب پروردگار جهانیان است. نهی از شراب و قمار - (ای پیامبر) درباره شراب و قمار از تو می پرسند، بگو: در آن دو گناهی بزرگ می باشد. - ای کسانی که ایمان آورده اید. شراب و قمار و بتها و تیرهای قمارپلید و از کار شیطان است، پس از آن دوری

گزينيد، باشد که رستگار شويد. - شيطان می خواهد درمیان شما به وسيله شراب و قمار دشمنی و کينه ایجاد کند و شما را از یاد الله و از نماز باز دارد، آیا خودداری خواهید کرد. نهی از تباہکاری - نعمتهای الهی را به یاد آورید و در زمین به تباہکاری مکوشيد. - همان گونه که الله به تو نیکی کرده است، نیکی کن و در زمین تباہکاری مکن که الله تباہکاران را دوست ندارد. - در زمین پس از به سامان آوردنش تباہکاری مکنید و الله را با بیم و امید بخوانید که رحمت الله به نیکوکاران نزدیک است. - در راه خیر بکوش و راه تباہکاران را پیروی مکن. - به مردم کم مدهید و در زمین تباہکاری مکنید. - بنگر که سرانجام تباہکاران چگونه بود. - الله را پرستش کنید و به روز بازپسین امید داشته باشید و در زمین به تباہکاری مکوشيد. - سرای آخرت را ویژه کسانی قرار می دهیم که در زمین اراده برتری جویی و تباہکاری ندارند و سرانجام نیک از آن پرهیزکاران است.

نهی از پیروی شیطان

- ای کسانی که ایمان آورده اید. از گامهای شیطان پیروی مکنید و هر کس از گامهای شیطان پیروی کند (بداند که) او به زشتکاری و ناشایست و ادا می سازد. - ای کسانی که ایمان آورده اید. همگی از در صلح و آشتی در آید و از گامهای شیطان پیروی مکنید او برای شما دشمنی آشکار است. - ای مردم. از آنچه در زمین حلال و پاکیزه است بخورید و از گامهای شیطان پیروی مکنید که او برای شما دشمنی آشکار است - او شما را به بدی و زشتکاری و ادا می سازد و بر آن می دارد تا آنچه نمی دانید به الله نسبت دهید. - ای فرزندان آدم. زنهار تا شیطان شما را نفریید، چنانکه پدر و مادر نخستین شما را از بهشت آواره کرد. - ای فرزندان آدم. آیا با شما عهد نکرده بودم که شیطان را پرستش نکنید که او برای شما دشمنی آشکار است. - بی تردید شیطان دشمن شماست، شما هم او را دشمن گیرید، او گروه خویش را می خواند تا سرانجام از دوزخیان باشند.

نهی از دوستی با کافران

- ای کسانی که ایمان آورده اید از غیر خودتان دوست همدل و هم راز مگیرید که درباره شما از هیچ نابکاری فروگذار نکنند، آنها خوش دارند که شما در رنج و زحمت باشید، دشمنی از گفته هایشان آشکار است و آنچه سینه هایشان نهان می دارد، بزرگتر است، در حقیقت ما نشانه ها را برای شما بیان کردیم، اگر دریابید. - ای کسانی که ایمان آورده اید. جهودان و ترسایان را به دوستی مگیرید، برخی از آنان دوستان برخی دیگرند و هر کس از شما آنها را به دوستی گیرد، او از آنان است. - ای کسانی که ایمان آورده اید. پدران و برادران خود را، اگر کفر را بر ایمان ترجیح دادند به دوستی مگیرید و هر کس از شما آنان را به دوستی گزیند از ستمکاران است. - ای کسانی که ایمان آورده اید. دشمن من و دشمن خویش را به دوستی مگیرید که با آنها اظهار مودت نمایند، درحالی که ایشان به آنچه از حق برای شما آمده کفر می ورزند. - از کافران اطاعت مکن و با آنان جهاد کن، جهادی بزرگ.

نهی از همنشینی با استهزاکنندگان آیات الله

- هر گاه کسانی را دیدی که در آیات ما (از روی دشمنی) به بحث می پردازند، از آنها روی بگردان تا به سخنی دیگر پردازند و اگر شیطان تو را به فراموشی افکند پس از متوجه شدن با گروه ستمکار منشین. - الله در کتاب (آسمانی) بر شما فرو فرستاده است که هر گاه شنیدید (در گروهی) آیات الهی مورد انکار و استهزا قرار می گیرد با آنها منشینید تا به سخنی دیگر پردازند زیرا در این صورت شما هم همانند آنان خواهید بود، الله همه منافقان و کافران را دردوزخ گرد خواهد آورد. - روی گردان باش از کسی که از یاد ما رویگردان شده و جز زندگی دنیا را خواستار نیست. - ای کسانی که ایمان آورده اید. کسانی که

دین شما را به ریشخند و بازی می گیرند، چه از آنان که پیش از شما به آنان کتاب داده شده و چه آنها که کفر می ورزند، دوستان خود قرار مدهید و اگر ایمان دارید از الله پروا داشته باشید. - کسانی که دین خود را به بازی و سرگرمی گرفته اند و زندگی دنیا آنان را فریفته است، رها کن و (مردم را) به وسیله این (قرآن) اندرزده تا کسی به سبب کارهای خویش به هلاکت نیفتد او را در برابر الله نه دوستی می باشد و نه شفاعت کننده ای.

نهی از شرک

- برای الله همتیانی قرار ندهید، درحالی که می دانید. - الله را پرستش کنید و هیچ چیز را با او انباز نگیرید. - به الله شرک مورز که شرک، ستمی بزرگ است. - با الله معبودی دیگر قرار مده که نکوهیده و رانده شده در دوزخ افکنده خواهی شد. - با الله معبودی دیگر قرار مده که نکوهیده و خوارگشته برجای مانی. - به سوی آیین یکتاپرستی روی آور و هرگز از شرک آورندگان مباش. - به سوی پروردگارت دعوت کن و هیچگاه از شرک آورندگان مباش. - ای کسانی که ایمان آورده اید. به تحقیق که شرک آورندگان پلیدی باشند. - هیچ معبودی جز الله نیست، از شرک آورندگان رویگردان باش. - الله، این (گناه) را که برایش شریکی قابل شوند نمی آمرزد و جز آن را برای هر که خواهد می آمرزد و هر که به الله شرک ورزد، دچار گمراهی دور و درازی شده است. نهی از توجه به غیر الله - چه کسی گمراه تر است از آن کسی که به جای الله کسی رامی خواند که اگر تا قیامت او را بخواند، پاسخی به او نمی دهد. - با الله معبودی دیگر را مخوان (پرستش مکن) که معبودی سوای الله وجود ندارد. - به جای الله، چیزی را که سود و زیانی به تو نمی رساند، مخوان (نیایش مکن). - با الله، معبودی دیگر را مخوان (نیایش مکن) که از عذاب شدگان خواهی شد. - هر کس با الله، معبود دیگری را بخواند، برای آن برهانی نخواهد داشت، حساب او نزد پروردگارش می باشد، بی گمان کافران رستگار نمی شوند. - مسجدها ویژه الله است، پس هیچ کس را با الله تعالی پرستش مکنید. - کسانی را که (مشرکان) به جای الله می خوانند، هیچ پاسخی به آنان نمی دهند. - الله حق است و هر چه را که جز او می خوانند باطل است و الله بلند مرتبه و بزرگ است. - الله هر چه را که جز او می خوانند می داند، او پیروزمند و حکیم است. - الله به حق داوری می کند و کسانی را که به جای او می خوانند، به چیزی داوری نتوانند.

نهی از حرام خواری

- اموال یکدیگر را میان خودتان به ناحق مخورید و قسمتی از آن را (به عنوان رشوه) به داوران مدهید تا بخشی از اموال مردم را به گناه بخورید درحالی که خودتان آگاه می باشید. - ای کسانی که ایمان آورده اید. اموال یکدیگر را میان خودتان به ناحق مخورید مگر آن که دادوستدی با رضایت یکدیگر انجام پذیرد. - به تحقیق کسانی که اموال یتیمان را از روی ستمکاری می خورند، جز این نیست که در شکمهایشان آتشی فرو می برند و بزودی در آتش افروخته دوزخ در خواهند آمد. - به سبب ربا گرفتنشان با این که از آن نهی شده بودند و به ناحق مال مردم خوردنشان و برای کافرانشان عذابی دردناک مهیاساخته ایم. - ای کسانی که ایمان آورده اید. (آگاه باشید) بسیاری از دانشمندان یهود و راهبان اموال مردم را به ناحق می خورند و (مردمان را) از راه الله باز می دارند. - اموال یتیمان را به آنان برگردانید و [مال] نامرغوب (خود) را با (مال) مرغوب آنان عوض نکنید، و اموال آنان را با اموال خود مخورید که این گناهی بزرگ است.

نهی از قتل نفس

- هر کس کسی را جز به قصاص قتل یا (به کیفر) تباہکاری در زمین بکشد، چنان است که همه مردم را کشته باشد. - هر کس

مومنی را به عمد بکشد سزای او دوزخ است، جاودانه در آن بماند، و الله بر او خشم گرفته و لعنتش کرده و عذابی بزرگ برایش آماده ساخته است. - کسی را که الله (کشتن او را) ناروا شمرده، مکشید. - همدیگر را مکشید زیرا الله همواره شما را مشمول رحمت خویش قرار داده است و هرکس از روی سرکشی و ستمکاری چنین کند، او را به زودی در آتش دوزخ درمی آوریم. - خود را به دست خود به هلاکت نیفکنید. - فرزندان خود را از بیم تنگدستی مکشید، ما به آنها و شما روزی می دهیم، به تحقیق کشتن آنها خطایی بزرگ است. - کسانی که آیات الله را انکار می کنند و پیامبران را به ناحق می کشند و کسانی از مردم را که به عدل و داد فرمان می دهند به قتل می رسانند، از عذابی دردناک خبر ده.

بایستگی اندرز

اشاره

- (ای پیامبر.) به وسیله قرآن کسی را که از وعده عذاب من بیمناک است، اندرز ده. - اندرز ده که تو تنها اندرز دهنده ای. - اندرز ده که مومنان را اندرز سودمند افتد. - هرگاه اندرز سود بخشید اندرز ده - آن کس که بیم دارد پندگیرد - و نگون بخت ترین از آن دوری گزیند. - با حکمت و اندرز نیکو به راه پروردگارت دعوت کن و با آنان به شیوه ای که نیکوتر است گفت و گو کن. - اندرزشان ده و به آنان گفتاری رسا، که در جانشان اثر گذارد، بگو. - بگو: من تنها یک اندرز به شما می دهم و آن این که دو به دو یابه تنهایی برای الله به پا خیزید. - این (قرآن) بیانگر (حقایقی است) برای مردم و راهنما و اندرزی برای پرهیزکاران. - اگر پندی را که به آنان داده می شد کار می بستند قطعاً برای آنان بهتر بود. - الله شما را به نیکو چیزی پند می دهد، الله شنوا و بیناست. - ای مردم. از سوی پروردگارتان اندرزی برای شما و بهبودی برای آنچه در سینه ها می باشد و رهنمود و رحمتی برای ایمان دارندگان آمده است.

زندگانی پاکیزه و خوش

- هرکس از مرد یا زن کار نیک انجام دهد و ایمان داشته باشد به اوزندگانی پاکیزه و خوش می بخشیم و به بهتر از آنچه کرده اند پاداش خواهیم داد. - کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند، خوشا به حالشان، سرانجامی نیک دارند. - الله متعال به مردان و زنان با ایمان بوستانهایی نوید داده است که از زیر (درختان) آنها نهرها روان است، در آنها جاودانه خواهند بود و نیز جایهای خوش و پاکیزه در بهشتهای جاودان و خشنودی الله از همه برتر و بالاتر است، این همان رستگاری بزرگ است. - کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند، اهل بهشت اند و در آن جاودانه خواهند ماند. - کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند الله پادشاهایشان را تمام و کمال می دهد و از فضل خویش به آنان بیش عطا می فرماید. - این زندگانی دنیا جز سرگرمی و بازی نیست و به تحقیق زندگی واقعی سرای آخرت است، اگر بدانند.

زنده بودن شهیدان و جایگاه آنان

- آن کس که در راه الله پیکار کند و کشته شود یا پیروز گردد به زودی پاداشی بزرگ به او خواهیم داد. - به آنان که در راه الله کشته می شوند مرده مگوئید بلکه زنده اند ولی شما در نمی یابید. - هرگز کسانی را که در راه الله کشته شده اند، مرده مپندار بلکه آنها زنده اند و نزد پروردگارشان روزی داده می شوند، و به آنچه الله از فضل خود به آنان عطا فرموده است، شادمان می باشند. - کسانی که در راه الله مهاجرت کرده، سپس کشته شده یا مرده اند، بی تردید الله آنان را از روزی نیکو برخوردار می دارد. -

کسانی که در راه الله کشته شده اند، هرگز کارهایشان را تباه نمی سازد. - اگر در راه الله کشته شوید یا بمیرید، بی تردید آمرزش الله و رحمتش از آنچه دیگران جمع می کنند بهتر است. - الله از مومنان جانها و مالهایشان را به (بهای) آن که بهشت از آن آنان باشد خریده است، همان کسانی که در راه الله پیکار می کنند، می کشند و کشته می شوند.

بهره مندی از چیزهای پاکیزه

- ای کسانی که ایمان آورده اید. از چیزهای پاکیزه ای که روزیتان کرده ایم بخورید و الله را سپاس گوید. - ای کسانی که ایمان آورده اید. چیزهای پاکیزه ای را که الله برای شما حلال کرده، حرام شمارید و از حد مگذرید که الله از حد گذرندگان را دوست نمی دارد. - از چیزهای حلال پاکیزه ای که الله روزی شما گردانیده بخورید، و از الله که به او ایمان دارید، پروا داشته باشید. - ای مردم. از آنچه که در زمین حلال و پاکیزه است بخورید، و از گامهای شیطان پیروی نکنید زیرا که او دشمن آشکار شماست. - (ای پیامبر). بگو: چه کسی زیورهایی که الله برای بندگانش پدید آورده و نیز روزیهای پاکیزه را حرام گردانیده است. بگو: اینها در زندگانی دنیا برای کسانی است که ایمان آورده اند، (اگرچه دیگران نیز با آنها مشارکت دارند، ولی) در قیامت ویژه (مومنان) است. این گونه آیات را برای گروهی که در می یابند به روشنی بیان می کنیم. - از آنچه الله شما را روزی گردانیده که حلال، پاکیزه است بخورید و نعمت الهی را شکر گزار باشید.

پرهیز از چیزهای حرام

- الله مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که (هنگام کشتن) نام غیر الله بر آن برده شده حرام کرده است. - مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که (هنگام کشتن) نام غیر الله بر آن برده شده و (حلال گوشت) خفه شده و به زجر کشته شده و از بلندی پرت شده و به ضرب شاخ حیوان دیگر مرده و آنچه درندگان از آن خورده باشند، بر شما حرام شده است. - از آنچه نام الله (هنگام کشتن) بر آن برده نشده مخورید که آن گناه و نارواست. - بگو: در آنچه به من وحی شده، هیچ حرامی بر کسی که طعامی می خورد نمی یابم مگر مردار یا خون ریخته شده یا گوشت خوک که اینها همه پلید می باشند یا حیوانی که در طریق گناه (به هنگام سربیدن) نامی غیر از الله بر آن برده شده باشد. - بگو: پروردگار من زشتکارها را چه آشکار و چه پنهان و گناه و ستمکاری به ناحق را حرام گردانیده است و این که چیزی شریک الله قرار دهید که بدان دلیل و حجتی فرو نفرستاده و نیز چیزی را که نمی دانید به الله نسبت دهید.

گردش در زمین و پند گرفتن از سرگذشت پیشینیان

- چه باغها و بوستانها و چشمه سارها که از خود به جای گذاشتند و کشتزارها و جایگاههای نیکو و نعمتی که از آن برخوردار بودند، این چنین بود که آنها را به مردمی دیگر به میراث دادیم نه آسمان بر آنها گریست و نه زمین و نه به آنها مهلتی داده شد. - در سرگذشت آنها (گذشتگان) درس عبرتی برای خردمندان است، اینها داستان دروغین نبود بلکه تصدیق آنچه (از کتابهایی است) که پیش از آن بوده و روشنگر همه چیز است و رهنمون و رحمتی برای اهل ایمان. - آیا در زمین گردش نکردند تا بنگرند سرانجام کسانی که پیش از آنان بودند، چگونه بود. الله نابودشان ساخت، سرنوشت ناسپاسان همانند آنهاست. - آیا در زمین گردش نکردند تا بنگرند سرانجام کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بود. نفراتشان از اینها بیشتر و توانایی و آثارشان در زمین فروتر بود، هرگز آنچه را به دست می آوردند نتوانست آنها را بی نیاز سازد. - در زمین گردش کنید تا بنگرید سرانجام تکذیب کنندگان چگونه بوده است.

پیرامون داراییها و فرزندان

- بدانید که داراییها و فرزندان شما وسیله آزمایش می باشند والله است که پاداش بزرگ نزد اوست . - دارایی و پسران , زیور زندگی دنیا می باشند و نیکیهای ماندگار نزد پروردگارت از نظر پاداش بهتر و امیدبخش تر است . - داراییها و فرزندان شما چیزی نیست که شما را به ما نزدیک گرداند, مگر کسانی که ایمان آورده و کار شایسته کرده باشند . - ای کسانی که ایمان آورده اید. داراییهای شما و فرزندان شما را از یاد الله غافل نسازد, و هر کس چنین کند, زیانکار است . - ای کسانی که ایمان آورده اید. برخی از همسران و فرزندان دشمن شما می باشند, از آنها بر حذر باشید, اگر عفو کنید و در گذرید و ببخشایید, بدانید که الله آمرزنده و رحیم است . - کسانی که کفر ورزیدند هرگز داراییها و فرزندانشان چیزی از [عذاب] الهی را از آنان دور نخواهد کرد و اینان همگی برافروخته آتش دوزخ می باشند.

حق پدر و مادر

- پروردگارت امر فرموده که جز او را نپرستید, و به پدر و مادرنیکی کنید, هر گاه یکی از آنها یا هر دو نزد تو به سالخوردهگی رسیدند به آنان (حتی) اف مگو و به آنان پر خاش مکن و با آنها بزرگوارانہ سخن بگوی و بر آنان بال فروتنی مهر آمیز بگستر و بگو: پروردگارا. بر آنان رحمت آور, همان گونه که مرا در خردی پرورش دادند. - ما به آدمی درباره پدر و مادرش سفارش کردیم , مادرش به او باردار شد, سستی روی سستی , و از شیر باز گرفتنش پس از دو سال (به او سفارش کردیم) که سپاسگزار من و پدر و مادرت باش که بازگشت به سوی من است . - ما به آدمی سفارش کردیم که به پدر و مادر خود نیکی روادارد. - الله را پرستش کنید و هیچ چیز را شریک او قرار مدهید و به پدر و مادر نیکی کنید. - سوای الله را پرستش مکنید, به پدر و مادر, خویشاوندان, یتیمان و مستمندان , نیکی کنید و با مردم به زبان خوش سخن بگویید.

دنیا و آخرت

- زندگی دنیا چیزی جز بازی و سرگرمی نیست و سرای آخرت برای کسانی که پرهیزکار می باشند, بهتر است . - این زندگانی دنیا بر خورداری (اندک) است و آخرت سرای پایدار است . - دوستی خواستنی ها از: زنان , پسران , داراییهای فراوان از زر و سیم و اسبهای نشاندار و دامها و کشتزارها برای مردم آراسته شده , این همه مایه بهره مندی در زندگی زودگذر دنیا است و سرانجام نیک نزد الله است . - مبادا زندگی دنیا شما را بفریبد و مبادا شیطان فریبکار به کرم الله مغرورتان سازد. - کسانی هستند که زندگی دنیا را به بهای آخرت خریدند, نه عذابشان سبک گردد و نه یاری داده شوند. - بگو: آیا شما را به زیانکارترین (مردم) در کردار آگاه کنیم . آنها ایند که تلاششان در زندگی این جهان گم و تباه شده و چنین می پندارند که کار نیک انجام می دهند.

یاوه سرایی و بازداشتن از راه الله

توضیح

- از مردمان کسی هست که خریدار سخنان یاوه می باشد تا بی هیچ دانشی (مردم را) از راه الله گمراه سازد و آن را به ریشخند گیرد, برای اینان عذابی است خوارکننده . - نفرین الله بر ستمکاران باد, آنان که (مردم) را از راه الله بازمی دارند و

آن را کج و منحرف می‌خواهند و آخرت را انکار می‌نمایند. - آیات الله را به ریشخند مگیرید و نعمتی را که الله به شمارزانی داشته، و آنچه را از کتاب و حکمت بر شما فرو فرستاده است، که شما را بدان پند می‌دهد، به یاد آرید. - ما پیامبران را جز آن که به مردم مژده دهند یا برحذر دارند نمی‌فرستیم، آنان که کفر ورزیده‌اند به بیهوده ستیزه جویی می‌کنند تا بدین وسیله حق را پایمال سازند و آیات و هشدارهای مرا به ریشخند گیرند. - هرگاه چیزی از آیات ما را فرا گیرد، آن را به ریشخند گیرد، برای ایشان عذابی خوارکننده خواهد بود.

زیانکاری و زیانکاران

- آنان که (مردم را) از راه الله باز می‌دارند و آن را ناهمواری خواهند و جهان آخرت را انکار می‌نمایند، اینان در زمین راه گریز و فراری ندارند، جز الله برای آنان دوستانی نمی‌باشد، عذابشان دوچندان شود، آنها توان شنیدن [حق را] نداشتند و (حقایق را) نمی‌دیدند، اینان اند که به خویشتن زیان رسانیدند و آنچه را که به دروغ ساخته بودند از دست داده‌اند، ناگزیر آنان در جهان آخرت از همه زیانکارتراند. - آگاه باشید که حزب شیطان، زیانکاران اند. - از مردم کسی هست که الله را با زبان می‌پرستد (و ایمان قلبی اش ضعیف است) اگر خوبی به او رسد بدان آرامش یابد و اگر ناراحتی بدو رسد روی برتابد، در دنیا و آخرت زیانکار است، این است همان زیانکاری آشکار. - کسی که غیر از اسلام دینی اختیار کند، از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است. - کسانی که پیمان الله را پس از بستن آن می‌شکنند و آنچه را که الله به پیوستنش فرمان داده است می‌گسلند، و در زمین تباہکاری می‌کنند، اینان زیانکاران اند.

نکوهش

- وای بر آنان که در یاد الله سخت دل هستند، اینان در گمراهی آشکار می‌باشند. - وای بر کفرپیشگان از عذابی سخت. - وای بر کسانی که کفر ورزیدند از مشاهده روز بزرگ. - وای بر کسانی که بیدادگری کردند از عذاب روز دردناک. - وای بر هر دروغزن گنهکار. - وای در آن روز بر تکذیب کنندگان. آنان که به بیهوده گویی سرگرم می‌باشند. - وای بر هر سخن چین عیبجو. آن که مالی را فراهم آورد و برشمردش، پندارد که مالش وی را پاینده می‌دارد. - وای بر کم‌فروشان. آنان که چون از مردم پیمان ستانند، تمام می‌ستانند و چون برای آنان پیمان یا وزن کنند، کم می‌دهند. - وای بر نمازگزاران. آنان که از نمازشان غفلت می‌کنند، آنان که ریا می‌نمایند و از دادن زکات خودداری می‌ورزند. - وای بر کفرپیشگان. از آن روزی که وعده داده شده‌اند. دورانهای زندگی - آیا بر آدمی روزگاری برآمد که چیزی درخور ذکر نبود. - آیا آدمی نمی‌اندیشد که ما او را از نطفه ای آفریده ایم که اکنون ستیزه جویی آشکار شده است. - ای آدمی. چه چیز تو را در برابر پروردگار کریمت مغرور ساخته. آن که تو را آفرید، استوار کرد و متعادل گردانید. - الله شما را از اندرون مادرانتان بیرون آورد درحالی که چیزی نمی‌دانستید و برای شما گوش و چشمها و دلها قرار داد، باشد که سپاسگزاری کنید. - الله کسی است که شما را آفرید درحالی که ناتوان بودید، پس از ناتوانی نیرومند گردانید، بعد از نیرومندی، ناتوانی و پیری قرارداد، هر آنچه خواهد می‌آفریند، اوست دانای توانا. - هر کس را که عمر دراز دهیم، در آفرینش دگرگونش کنیم، آیامی‌اندیشند. - بعضی از شما به دوران کهولت و فرتوتی می‌رسند که پس از فرا گرفتن آن همه دانستنیها، چیزی نمی‌دانند. - سکران مرگ به راستی در رسیدن این همان است که از آن می‌گریختی. - هنگامی که جان به چنبره گردن رسد، گفته شود کیست درمان کننده، گمان کند که گاه جدایی است و ساق پاها به هم درپیچد، در آن روز مسیر همه به سوی پروردگارت می‌باشد. - هنگامی که جان به گلوگاه رسد و شما در آن حال نظاره گرمی باشید، ما به او از شما نزدیکتر می‌باشیم ولی شما نمی‌بینید. - وعده الله است، و الله وعده اش را خلاف نکند،

ولی بیشتر مردم نمی دانند، آنان از زندگانی دنیا ظاهری را می دانند و از جهان آخرت بی خبرند، آیا در دل‌های خود نیندیشیده اند که الله آسمانها و زمین را و آنچه مابین آنهاست، جز به حق و سرآمدی معین نیافریده است و بسیاری از مردم لقای پروردگارش را باور ندارند. صفات آدمی - آیا آدمی به یاد نمی آورد که ما او را آفریدیم و حال آن که پیش از آن چیزی نبوده است. - نابد بود آدمی. چه ناسپاس است. آفریدگار او را از چه چیز آفرید. از نطفه ای آفرید و قدر و اندازه اش بخشید. - ما آدمی را در نیکوترین صورتی آفریدیم. - هرگاه از جانب خود رحمتی به آدمی بچشانیم به آن شادمان گردد و چون به خاطر کردار پیشینان بدی به آنها رسد، آنگاه آدمی ناسپاسی کند. - چون به آدمی نعمتی بخشیم، روی برتابد و خود را دور دارد و چون بدی به او رسد پس (برای دفع بدی) درخواست فراوان دارد. - هنگامی که به آدمی رنج و ناراحتی رسد، ما را به پهلو خوابیده یا نشسته یا ایستاده می خواند چون گرفتاری اش را برطرف سازیم، چنان می رود که گویی هرگز ما را به خاطر رنجی که به او رسیده بود، نخوانده است. - آدمی حریص و ناشکیبا آفریده شده، هرگاه او را بدی رسد ناله و زاری کند و چون خیری به او رسد، بخل و خست ورزد. - آدمی بدیها را می طلبد، همان گونه که نیکيها را طلب می کند، آدمی همواره شتاب زده است. - بگو: اگر شما خزانه های رحمت پروردگار را دارا بودید، از بیم تهی شدن دست ننگه می داشتید، آدمی همواره بخل می ورزد. - آدمی از حد می گذرد، و سرکشی می کند، هنگامی که خود رابی نیاز و توانگر بیند. - ما امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه داشتیم، از پذیرفتن آن سرباز زدند و از آن هراسناک شدند و آدمی آن را پذیرفت که او ستمکاری نادان بود. - در این قرآن برای مردم از هرگونه مثلی بیان کردیم و آدمی بیش از هر چیز ستیزه جوست. - آدمی، ستم پیشه و ناسپاس است. - آدمی، ناتوان آفریده شده است. - آدمی در برابر (نعمتهای) پروردگارش بسیار ناسپاس است و او خود بر این امر گواه است. - آیا آدمی می پندارد که هرگز استخوانهای او را فراهم نخواهیم آورد. چرا توانایی داریم بر این که سرانگشتان او را هم موزون و مرتب کنیم. - سوگند به عصر. که آدمی در زیانکاری است مگر کسانی که ایمان آورده و کارهای نیک انجام داده اند و همدیگر را به حق توصیه کرده و به شکیبایی و بردباری سفارش نموده اند. پاداش کارهای آدمی - الله هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نفرماید، (هر کس) هرچه نیکی کند به سود او می باشد و هرچه بدی کند به زیان اوست. - تباهی در خشکی و دریا به سبب دست آوردهای مردم پدیدار شده است تا (پروردگار) جزای برخی از آنچه کرده اند به آنها بچشانند، باشد که باز گردند. - هر کس در گروه دست آوردهای خویش است. - هر کس که کار نیک انجام دهد به سود خود اوست، و هر که بدی کند، به زیان اوست. - هر کس در برابر کارهایی که کرده است جزا داده می شود و به آنها ستمی نخواهد رسید. - هیچ کس کاری انجام نمی دهد جز این که نتیجه اش عاید خود اومی شود و هیچ بردارنده ای بار گناه دیگری را بر نمی دارد. - (پروردگار) کسانی را که بد کرده اند به (سزای) آنچه انجام داده اند کیفر دهد، و آنان را که نیکی کرده اند پاداش نیک عطا فرماید. - هر کار خیری که برای خویش پیش فرستید، آن را نزد الله بهتر و پاداشی بزرگتر باز خواهید یافت. - اگر نیکی کنید به خودتان نیکی می کنید و اگر بدی کنید به خودمی کنید. - بگو: ای مردم. پیام حق (قرآن) از سوی پروردگارتان برای شما نازل شده است، پس هر کس هدایت یابد به سود خویش هدایت می یابد و هر کس به گمراهی گراید، به زیان خود به گمراهی می افتد. - هر کس بخل ورزد بی تردید به خود بخل ورزیده و الله بی نیاز است و شما نیازمندان. - هر کس از آزمندی نفس خویش مصون ماند، از رستگاران خواهد بود. - هر مالی که در راه خیر هزینه کنید، به سود خودتان است. - به هر کس پاداش دست آوردش به تمامی داده شود و بر احدی ستم نرود. - روزی که هر کس آنچه از نیک و بد که انجام داده حاضر یابد، آرزو کند که کاش میان او و کارهای بدش فاصله ای دور بود. - الله هر کس را به آنچه کرده است پاداش دهد به یقین الله زود حساب است. - هر کس به اندازه ذره ای نیکی کند پاداش آن را خواهد دید، و هر که به اندازه ذره ای بدی کند، کیفر آن را خواهد دید. دگرگون شدن نعمتها - الله آنچه را (از نعمتها) که گروهی دارند دگرگون نکند مگر آن که آنچه در دل‌هایشان دارند، دگرگون نمایند. - این از آن است که الله دگرگون کننده

نعمتی که بر گروهی ارزانی داشته نیست، مگر آن که آنها خود را دگرگون نمایند، الله شنوا و داناست. - الله شهری را مثل زده است که امن و امان بود، روزی آن به فراوانی از هر جای می رسیده اما مردم، آن نعمتهای الهی را ناسپاسی کردند، الله به کیفر آنچه انجام می دادند، لباس گرسنگی و هراس را به آنان پوشانید. - هرکس از یاد من روی گردان شود، زندگی تنگ (و سختی) خواهد داشت. - هرکس کار شایسته انجام دهد به سود خود اوست و هر که بدی کند به زیان خود اوست، پروردگار تو به بندگان ستم روانمی دارد. - آیا به کسانی که (سپاس) نعمت الهی را به ناسپاسی بدل کردند و قوم خود را به سرای هلاکتبار در آوردند ننگریستی.

نیایشهای قرآنی

الف: پروردگار من - پروردگارا. از وسوسه های شیطانها به تو پناه می آورم. - پروردگارا. به تو پناه می آوریم از این که چیزی از تو درخواست کنم که بدان آگاهی ندارم. - پروردگارا. بر دانش من بیفزای. - پروردگارا. سینه ام را برایم گشاده دار و کارم را بر من آسان گردان و گره از زبانم بگشای تا سخنم را در یابند. - پروردگارا. مرا و پدر و مادرم را و هرکس را که با ایمان به خانه من در آید و همه مردان و زنان با ایمان را بیامرز. - پروردگارا. از جانب خود، فرزندی پاک و شایسته به من عطا فرما که تو شنوای دعایی. - پروردگارا. مرا در جایگاهی پربرکت فرود آر که تو بهترین فرودآوردگانی (میزبانانی). - پروردگارا. مرا در میان گروه ستمکاران قرار مده. - پروردگارا. بیامرز و رحمت آور که تو بهترین رحم کنندگانی. - پروردگارا. به من الهام فرما تا نعمتی را که به من ارزانی فرموده ای سپاس بگزارم. - پروردگارا. مرا بر گروه تبهکار، پیروزی بخش. - پروردگارا. مرا (در هر کار) با صدق و راستی وارد گردان و با صدق و راستی بیرون بر و از جانب خود برای من راهنمایی یاری دهنده قرار ده. - پروردگارا. مرا برپادارنده نماز قرار ده، و همچنین از فرزندانم، پروردگارا. دعای مرا بپذیر. - پروردگارا. به من دانش عطا فرما و مرا به نیکوکاران ببیوند. ب: پروردگار ما - پروردگار ما. از ما بپذیر که تو شنوای دانایی. - پروردگار ما. اگر ما فراموش کردیم، یا خطا نمودیم بر ما مگیر. - پروردگار ما. در دنیا به ما نیکی و در آخرت هم نیکی مرحمت فرما، و ما را از عذاب آتش دوزخ در امان دار. - پروردگار ما. پس از آن که ما را هدایت فرمودی دلهایمان را دچار لغزش مگردان و از جانب خود بر ما رحمتی ارزانی فرما که تو بخشنده ای. - پروردگار ما. پیمانانه بردباری را بر ما لبریز فرما و ما را مسلمان بمیران. - پروردگار ما. ما را مشمول رحمت خویش قرار ده و کار ما را به سامان رسان. - پروردگار ما. به ما از همسران و فرزندانمان آن عطا فرما که موجب روشنی چشمان ما گردد و ما را پیشوای پرهیزکاران قرار ده. - پروردگار ما. ما و برادران ما را که در ایمان بر ما پیشی گرفته اند، بیامرز. - پروردگار ما. نور ما را به کمال برسان و ما را بیامرز که تو بر هر چیزی توانایی. - پروردگار ما. به آنچه فرو فرستادی ایمان آوردیم و از فرستاده ات پیروی نمودیم، پس ما را در زمره گواهان (که به پیام رسانی پیامبران گواهی دادند) به شما آور. - پروردگار ما. ما شنیدیم ندادهنده ای به ایمان فرا می خواند (می گفت) به پروردگار خود ایمان آورید، پس ایمان آوردیم، پروردگار ما، گناهان ما را بیامرز و بدیهای ما را بزدا و ما را بانیکان بمیران. - پروردگار ما. آنچه را که به وسیله فرستادگانت به ما وعده فرموده ای به ما مرحمت فرما و ما را در روز رستاخیز خوار و رسوا مگردان. - پروردگار ما. ما بر خویشتن ستم روا داشتیم، اگر ما را نیامرزی و بر ما رحم نکنی از زیانکاران خواهیم بود. - پروردگار ما. ما ایمان آوردیم، ما را بیامرز و بر ما رحم فرما، تو بهترین رحم کنندگانی.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و

جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیت های گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۱۹۷۳-۳۰۴۵ و شماره حساب شبا: ۵۳-۵۳۰۶۰۹-۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۱۸۰۰-۰۱۹۰ IR به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد

بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

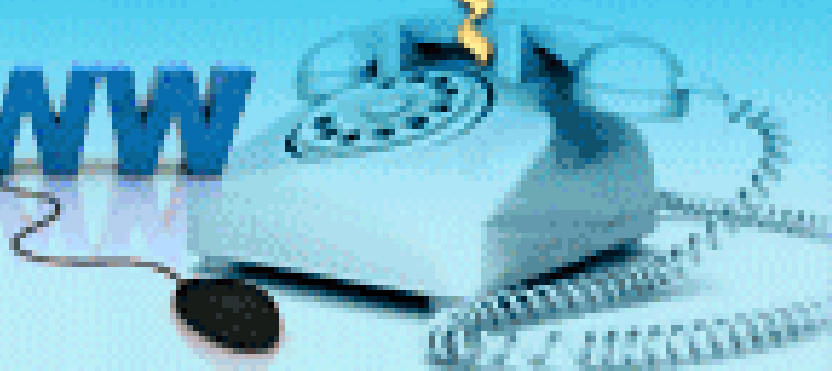

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

